

ZPRAVODAJ ŠRÁMKOVY SOBOTKY

LEDEN / ÚNOR 2017
54. ROČNÍK
15 Kč

Josef Jindra

VYZNÁNÍ FRÁŇU ŠRÁMKOVI

Zas stojím u slavného hrobu.
Jak rád bych s Vámi prožíval tu dobu
divadel a toulek studentských,
jak s rozechvěním otvíral bych
básní Vašich nové knihy
a šeptal sloky veršů z nich.

Dnes je tu trochu jiná doba,
je jiný výběr slov a málo rýmů,
jen v mnoha básních plno metafor,
za něž právem byste dal autorovi vinu.

Tak já se svými verši
pokorně vždy hledím na Váš svět
a s úctou říkám si Vás
a mnohá myšlenka i verš
se ve mně rodí z Vašich vět.

Stejně byly i mé mladé toulky
do naší sobotecké krajiny.
Ta parta kamarádů
tu mapovala skály, říčky, louky
a shora vidíte, že nebyli jsme jiní.

Ta moje generace už slavně nezvedala
postavy Vašich divadelních scén,
jen velké monology znala,
jak mnohdy z písně zná se jen refrén.

Barva Vašich veršů pro mě
je modrá letní obloha,
s bílými mráčky podoba,
jak barvy sobotecké vlajky
jsou pro nás města ozdoba.

Osudy lidí z Vašich knih
jsou všechny dávno přečtené,
žel nenaapsány jsou tu nové,
jako ty Vámi dávno stvořené.

Jak rád bych jenom trochu
se od Vás naučil,
a kapky z přeteklého poháru
naplnil do svých žil.

Vždyť tento kraj i celá země by bez Vás
mnohé nenašly a nezpívaly čarovně.
Je přece nadlidské Vás v něčem překonat,
je možné jen Vás pochopit,
vážit si Vás, milovat a znát.

Vy z nebe na vše dobře vidíte.
Nelze to na mně nepoznat,
jsem Vaším veršem odkojen
a nejsem sám,
snad mi mou roli odpouštíte.

Je pro mě čest stát jenom za Vámi
a snažit se být svůj.
Básníky tu v Sobotce,
pane, opatruj!

OBSAH

Josef Jindra: Vyznání Fráňu Šrámkovy	1
RADNICE INFORMUJE	3 – 6
Dvě výročí Fráni Šrámkovy	7
Sloupek šéfredaktorky	7
Fráňa Šrámek v plynutí času	8
Zemřel výtvarník Zdeněk Kerda	9
Prof. F. Buriánek stoletý	10
Výroční zasedání Vlastenecko – dobročinné obce baráčnické pro Sobotku a okolí	11
Sbor dobrovolných hasičů Sobotka	12
Vážení a milí čtenáři	13
Jak jsme chovali králíci	14
Zprávičky ze školíčky	14
Školní střípky	15 – 16
Pozdrav na rozloučenou	16
Knihovna	17 - 18
Hokej pod širým nebem	18
SPOLEČENSKÁ OZNÁMENÍ	18 – 19
Blahopřejeme	19
Zlatá svatba	19
Kulturní kalendář	20
Do Sobotecké knihovničky	20
Jubilea	21
Vzpomínka	21
Opustili nás	21
Kulturní a společenské akce v Sobotce a okolí	22

Akad. malíř Zdeněk Kerda
– foto: Z. Krámek

Ex libris jako PF r. 1989.

Už se neuvahu dočkat
JARA
a SOBOTKY

Společné foto hokejových týmů – foto: R. Stránský

Živý betlém, třída Broučků MŠ Sobotka – foto: H. Reslová

RADNICE INFORMUJE

V prosinci, v posledním čísle ZŠS jsme blíže informovali o třech stěžejních investičních akcích letošního roku, kterými jsou **rekonstrukce sportovního areálu, rekonstrukce čp. 5 na náměstí (býv. radnice/Bistro) a oprava chodníku v ulici Na Celné**. V průběhu ledna jsme připravovali podklady pro jednotlivá výběrová řízení na výše uvedené akce, která proběhnou v průběhu února. Z tohoto důvodu budeme o těchto akcích informovat až v dubnovém Zpravodaji, případně průběžně na webu města. Na jaře budou známy termíny realizací i ceny jednotlivých děl. V tomto čísle Zpravodaje Vás chceme informovat o schváleném rozpočtu, o některých dalších investicích a opravách, ale především o dvou tématech, která určitě vyvolají veřejnou debatu – prvním z nich je návrh na změnu koncepce dopravy v centru města a druhým možnost zpoplatnění parkování na náměstí.

ROZPOČET MĚSTA

Rozpočet města na rok 2017 byl 15.12.2016 zastupitelstvem schválen jako schodkový, ve výši příjmů 45 870 000 Kč a výdajů ve výši 60 386 000 Kč, kdy schodek ve výši 14 516 000 Kč bude kryt z úspory minulých let. Město při tvorbě rozpočtu musí být vždy zdrženlivé na straně plánovaných příjmů a lehce přeceňovat očekávané výdaje. Mnohem podstatnějším důvodem velkého plánovaného schodku jsou ale projekty, u kterých hrají roli dotační peníze.

V naprosté většině případů při tvorbě rozpočtu na další rok není ještě zcela jisté, že dotace získáme, protože rozhodnutí o jejich přidělení chodí zpravidla v průběhu I. pololetí toho řešeného roku. Aby město mohlo ale uzavřít smlouvu s dodavatelem stavby, musí mít v ten moment potřebný objem peněz na zaplacení objednaných prací v rozpočtu už připravený (jinak bychom se dopouštěli „rozpočtové nekázně“). Jak postupně docházejí dotace v průběhu roku, tak

jsou také zahrnovány do rozpočtu prostřednictvím jednotlivých rozpočtových opatření radou nebo zastupitelstvem města (kompetence jsou nastaveny především podle objemu daného opatření). Proto například v rozpočtu na rok 2016 byl plánovaný schodek ve výši 6 mil. Kč. Ve skutečnosti město hospodařilo s přebytkem 8,3 mil. Kč.

Je třeba říci, že město je finančně zdravé. V současné době jsou dopláceny veškeré předchozí úvěry.

DALŠÍ INVESTICE

Mezi další investice v tomto roce můžeme zahrnout 2. etapu výměny oken v budově spořitelny (okna v I. patře), díl-

čí opravy místních komunikací ve městě i v jednotlivých místních částech, opravu spojovací cesty Pod Uličkou mezi Za-

hradní ul. – Šafranicí – Malým náměstím, statické zajištění myslivny pod Humprechtem (čp. 361), která je ve špatném

technickém stavu, nebo delší dobu odkládané úpravy povrchů kolem Domu s pečovatelskou službou v Krátké ulici. Mimo to se bude připravovat projektová dokumentace na vodovod do Kdanic a Lavic a bude proveden hydrogeologický průzkum Zajakur, který bude určující pro vyřešení způsobu zásobování vodou této místní části. Projektová dokumentace se chystá i na kompletní rekonstrukci Tyršovy ulice vč. chodníků, osvětlení, ze-

leně a parkování a v průběhu roku bude hotová i dokumentace pro další etapu kanalizace, která povede z Boleslavské ul. (tzv. Na Sále) přes západní stranu náměstí (podél potravin U Baudysů) na roh Turnovské. Obě tyto akce by realizací spadaly do roku 2018. Je potřeba si uvědomit, že jsme VOS a.s. Jičín potrápili v roce 2016 v rámci Sobotky dostatečně – původně plánovaná výměna vodovodu a kanalizace v ulici Na Celné se postup-

ným vyjednáváním rozrostla do ulice Turnovská, pak i Jeřábkova a nakonec bude v březnu tohoto roku provedeno prodloužení až za křižovatku u bývalé veterinární ordinace. Tímto krokem se podaří vymanit se hrubými pracemi z komunikací ve vlastnictví kraje. To je pro další postup velmi výhodné s ohledem na komplikace (i poplatky), které s sebou umístování sítí do krajských pozemků a komunikací nese.

NÁVRH NA ZMĚNU DOPRAVNÍ KONCEPCE V CENTRU MĚSTA

Na úvod považujeme za důležité vysvětlit, jak to je s vlastnictvím jednotlivých komunikací ve městě. Většina komunikací (tzv. místních) ve městě je ve vlastnictví města, tj. město je opravuje a udržuje. Ve vlastnictví města je i plocha náměstí, kam ovšem vedou tři ulice, které jsou ve vlastnictví Královéhradeckého kraje pod Správou silnic Královéhradeckého kraje – jedná se o Boleslavskou, Turnovskou a Jičínskou ulici. (Po prvních dvou jmenovaných vede i silnice 2. třídy II/281). Mimo to jsou krajské ještě ulice Špálova, Na Celné a Na Benešově. Tj. jejich údržbu a opravy má na starosti Královéhradecký kraj. Stávající stav všech tří krajských vozovek v bezprostřední blízkosti náměstí je opravdu špatný. V Turnovské ulici (kde byla na konci roku dokončena výstavba kanalizace a kde lednové mrazy znemožnily dokončit provizorní zaasfaltování výkopu) dojde k plošné opravě v jarních měsících, v Boleslavské a Jičínské ulici budou rovněž na jaře v rámci běžné údržby krajské komunikace opraveny výtlučky. Je ale více než jasné, že všechny tři zmíněné klíčové komunikace nutně potřebují celkovou rekonstrukci s novým podkladem, novou asfaltovou vozovkou a novými chodníky. Než ovšem město začne o rekonstrukcích vozovek jednat s krajem, mělo by být jasno, jak bude fungovat doprava a pohyb

chodců na náměstí a v okolních ulicích, protože změny s sebou logicky přinesou i změnu v celkovém dispozičním uspořádání ulic. Jde například o pozice obrubníku mezi krajskou vozovkou a městskými chodníky.

V Boleslavské ul. (tzv. Na Sále) je to celkem jasné, zde dojde k celkové opravě vozovky a chodníku až po zmíněné výstavbě kanalizace, se kterou počítáme v roce 2018, kdy vznikne i nové parkoviště pod divadlem. Ale např. v Turnovské ul. je šířkově nevyhovující chodník, který bychom rádi rozšířili a navázali na chystaný nový chodník v ul. Na Celné. Bohužel ale min. šířka silnice 2. třídy, která vede Turnovskou, musí být 5,5 m (realita je v nejužším místě dokonce 4,9 m), tudíž rozšíření našeho chodníku v neprospěch krajské komunikace není možné. Jiné by to ovšem bylo, pokud by se z Turnovské ulice stala jednosměrná komunikace. Podobná situace je i v Jičínské ul. před drogerií p. Vaňkové a obchodem p. Jenčka. Navíc doprava v obou ulicích houstne, náměstí je bohužel užíváno jako jedno velké parkoviště, a proto jsme začali uvažovat nad tím, že ještě před opravou náměstí by měla být zvažena a prodiskutována možná změna dopravy v centru města. Náš **návrh spočívá ve vytvoření systému jednosměrných ulic Turnovská a Jičínská** tak, jak je zobrazeno na schématu na straně 23.

Jičínskou by se z náměstí vyjíždělo, Turnovskou vyjíždělo, Boleslavská by zůstala obousměrná. Samozřejmě by to znamenalo nárůst dopravy v Předměstské ulici (i z tohoto důvodu stále není vyřešena definitivní podoba parkování před poštou, kde parkoviště citelně chybí), úpravu křižovatek před poštou a u býv. veteriny, úpravu dopravního značení atd., ale na druhou stranu by v Turnovské i Jičínské vznikly dostatečně široké chodníky a případně i prostor pro parkování. Tento systém jednosměrek jednosměrek zejména v historických městech není neobvyklý, ale rozhodnutí, zda tato změna dopravy má smysl, musí proběhnout v rovině Město Sobotka – Správa silnic Královéhradeckého kraje – Dopravní policie ČR – Odbor dopravy MěÚ Jičín a výsledkem by měla být studie proveditelnosti a jasné rozhodnutí všech zúčastněných stran. Vzhledem k tomu, že je to záležitost, která má velice úzkou vazbu na to, jak by v budoucnu mělo vypadat náměstí Míru, počítáme s tím, že by v průběhu letošního roku proběhla **veřejná debata** na téma podoba náměstí, parkování, doprava ve městě, stav komunikací a chodníků.

Z uvedených témat je neaktuálnější záměr vytvoření systému placeného parkování na náměstí Míru.

MOŽNOST ZPOPLATNĚNÍ PARKOVÁNÍ NA NÁMĚSTÍ MÍRU

Městu nejde o zrušení parkování na náměstí, to je naprostý nesmysl – jen o jeho omezení. Pokud místo 95 aut (plný stav v době letní špičky) bude na náměstí stát aut 60, bude se jednat o uspokojivý stav.

Podíváte-li se na Sobotku prostřednictvím satelitního snímku, je těžké, ne-li nemožné najít pozemek pro zřízení nového parkoviště. Tedy pozemek, který by byl vhodný z pohledu územního plánu města, byl by vlastnický dosažitelný, vyhovoval by Krajské hygienické stanici (dotčený orgán během územního stavebního řízení u nově zřizovaných parkovacích ploch – především z pohledu hluku), vyhovoval by odboru památkové péče, vyhovoval by vlastníkům sousedních pozemků (i ti jsou účastníci územního a stavebního řízení) a současně by byl rozumně vzdálený od cílových míst (náměstí, školy, zdravotní středisko).

Smiřme se tedy s tím, že bude nutné pracovat hlavně s tím, co máme a více to využívat: je to Malé náměstí, dále prostor pod divadlem v Boleslavské ul. – momentálně štrkovaná plocha, do které je nejdříve nutné dostat kanalizaci pro domy na jižní hraně náměstí a pak ji obratem kompletně přepracovat na kultivované parkoviště. Kapacita bude cca 15 aut, nicméně odstavit auto se tam dá už nyní. A nakonec je to parkoviště před městským úřadem – naprostou většinu roku tam stojí 3 – 5 aut a kapacita je 14 míst. V budoucnu ještě připočítejme parkoviště před poštou (cca 14 míst).

Pokud se někdo ptá, kde mají parkovat zaměstnanci nebo provozovatelé, kteří pracují na náměstí, tak odpověď je jednoduchá – rozhodně NE na náměstí. Tato místa si přece vyšetří pro své zákazníky (něco jiného je, když potřebují něco vyložit a naložit). Pokud potřebuje někdo sesednout z pěti aut do jednoho na cestu do Mladé Boleslavi, ať odloží ta zbylá 4 auta klidně u vlakového nádraží, nebo ve Spyšovské ulici na ploše u prodejny potravin. Tam je koneckonců možné zastavit, když rodiče vykládají děti do škol (těch 50m ke školám je přece snesitelná vzdálenost). Stejně tak nechceme na náměstí zaparkovaná auta návštěvníků, kteří ráno přijedou, z nosičů sundají kola, odjedou na nich a vrátí se až večer. Tomuto účelu může posloužit parkoviště u hřbitova. Jakási záchytná kapacita může v budoucnu (nikoli ale v nejbližších letech) vzniknout na tzv. Čalovické spojce podél sportovního areálu. Aktuální představa je taková, že by se mělo jednat o místní komunikaci s možností podélného parkování (samozřejmě to bude plocha, kde s ohledem na vzdálenosti odstavíte auto, až když nebude jiná možnost).

Celý systém výběru parkovného aktuálně hledáme a v tomto směru je ještě hodně podrobné práce, takže se úplně neupínejte k detailům, které proběhly tiskem. Šlo spíše o to, vyvolat diskuzi nad danou věcí. Aktuálně hledáme cestu, jak rozlišovat a jestli vůbec mezi místními (kdo je vlastně místní) a ná-

vštěvníky. Docela dobré řešení by bylo nerozlišovat a spíše stanovit rozumnou dobu, po kterou bude parkování zdarma (např. papírové parkovací hodiny za oknem). Samozřejmě zkoumáme logicky i možnost nějaké minimální represe na ty, co by chtěli systém zcela ignorovat, aby tak systém placeného parkování nebyl ve výsledku jen pro smích.

Závěrem chceme zopakovat, že jakýkoli systém zpoplatnění parkování je především nástroj, jak nasměrovat část aut pryč z náměstí. Vybrané peníze nejsou cílem, ale nástrojem. Přece nikdo nevěříme tomu, že všechna auta, která na náměstí stojí, tam opravdu musí stát. Zapomeňme na chvíli na vlastní lenost. Důchodci, lidé, kteří mají jakýkoli zdravotní problém, ať tam klidně parkují a určitě si stihnou vyřídit potřebné věci za dobu, co bude parkování zdarma (30 min, 1 hodina ?). Ostatní nechť se sami sebe zeptají, jestli tam opravdu jednotky desítek metrů nedorodí. Třeba ne, pak ale ať si k dvouhodinovému posezení u kávy připočtou drobný poplatek za parkování. Vzpomeňme na trefná slova Ing. arch. Vladimíra Sitty, který vedl skupinu mladých architektů při práci nad koncepcí náměstí v roce 2015/16. Tento člověk s třicetiletou zahraniční praxí se naprosto upřímně podívoval nad tím, s jakou samozřejmostí si v Čechách myslíme, že veřejný prostor patří místo nám našim autům.

*Ing. Lubor Jenček, starosta
Bc. Jan Janatka, místostarosta*

ODPADOVÉ OKÉNKO

Určitě si mnozí čtenáři povšimli, že se nám poslední dobou stále více množí případy odkládání odpadu na různých místech po městě. Ať už to je u stanovišť kontejnerů na tříděný odpad nebo u přeplněných městských košů nebo prostě jen tak v ulici u silni-

ce. Protože prvořadým prostředkem k dosažení určitého cíle, tedy zlepšení nežádoucího stavu, by měla být prevence, nikoliv represe, tedy řádné poučení, nikoliv sankce, rozhodla se redakce ZŠS ve spolupráci s MěÚ pro vás připravit sérii článků na téma nakládání

s odpady v Sobotce. Dnes přinášíme první z nich.

Pojem odpad je v zákoně č. 185/2001 Sb., o odpadech definován jako každá movitá věc, které se osoba zbavuje nebo má úmysl nebo povinnost se jí zbavit. Každý občan má při své činnosti povinnost předcházet vzniku odpadů, omezovat jejich množství a nebezpečné vlastnosti a odpady, jejichž vzniku nelze

zabránit, musí být využity, případně odstraněny způsobem, který neohrožuje lidské zdraví a životní prostředí a který je v souladu s tímto zákonem a dalšími právními předpisy. Každý je tedy povinen nakládat s odpady a zbavovat se jich pouze způsobem stanoveným zákonem o odpadech a ostatními právními předpisy. Jiné ustanovení téhož zákona říká, že obec, v našem případě město, stanoví obecně závaznou vyhláškou systém shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů vznikajících na jejím území.

To bylo jen několik konstatování ze zákona o odpadech, které nám sice ukládají povinnosti, ale ještě neříkají, kam s ním. Město Sobotka vydalo obecně závaznou vyhlášku č. 1/2014 o stanovení systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů a nakládání se stavebním odpadem. Najdete ji na webových stránkách města www.sobotka.cz. Na úvodní stránce rozkliknete sloupec „Radnice“ a čtvrtou položkou jsou „Vyhlášky a nařízení“. Pro ty, kteří mají o text celé vyhlášky zájem a nedisponují „vymozností dnešní doby“, tedy počítačem s připojením k internetu, je vyhláška pochopitelně k dispozici na MěÚ. Ale protože je jen málo občanů, kteří ji skutečně četli a ještě méně těch, kteří si ji přečtou právě nyní, pokusíme se zde o její praktic-

ké vysvětlení a odůvodnění, proč by se to či ono mělo dělat tak, a ne jinak.

Město Sobotka zajišťuje sběr komunálního odpadu vznikajícího na území města při činnosti fyzických nepodnikajících osob (občanů). Povšimněte si prosím, že nehovoříme o podnikatelích, o těch (bez urážky) později. I podle vyhlášky města má každý povinnost nakládat a zbavovat se odpadů pouze zákonem stanoveným způsobem, tedy odpad třídít a ukládat do nádob k tomu určených nebo na místa k tomu určená. Do odpadkových košů umístěných na veřejném prostranství lze odkládat pouze odpad vzniklý na tomto veřejném prostranství, nikoliv odpad z domácností nebo odpad z podnikatelské činnosti. Konkrétně např. použitý papírový kapsník, obal od svačiny, nedopalky cigaret apod., tedy to, co se odpadem stane přímo na veřejném prostranství. I zde bychom si ale měli uvědomit, že je třeba nejprve třídít. Záleží určitě na fyzické kondici každého jednotlivce, zda dvoulitrovou láhev s nápojem, který si vzal s sebou ráno na výlet, celý den se s ní nosil, z ní postupně ubývalo na obsahu a tedy i na hmotnosti a jejíž obsah byl dokonzumován na náměstí, zvládne ještě donést do kontejneru na tříděný odpad. Pokud mu to již síly nedovolí, pro jednu láhev se snad svět nezboří, ale v každém případě – sešlápnout! Několik

málo nesešlápnutých PET lahví zaplní odpadkový koš a další odpad přetéká. V lepším případě si s ním pohrává vítr, v tom horším „neopatrný kolemjdoucí zakopne“. Výsledek je ale stejný.

Přeplněnost městských košů někdy způsobuje i obsluha přilehlých provozoven, případně prodejních stánků. To je ale odpad z podnikatelské činnosti a jak již bylo řečeno, tímto tématem se budeme zabývat někdy příště.

Snad nejobjemnější komoditou, která naplňuje městské koše, je odpad z domácností. Co vede člověka k tomu, aby sáček s odpadem ze své domácnosti vláčel k nejbližšímu odpadkovému koši? Nechce si ušpinit svoji popelnici? Má popelnici přeplněnou? Jde zrovna směrem do centra města a popelnici má na druhé straně domu a je přece zbytečné udělat pár kroků navíc? Jen těžko můžeme někomu sahat do svědomí, zvláště když u některých jedinců vlastně ani není do čeho.

V úvodu jsme konstatovali, že je lepší prevence, než represe. Nebudeme tedy nyní strašit možnými sankcemi, jen se nad problémem společně zamysleme. Nejprve každý sám nad sebou, ale také se nestydíme říct sousedovi, že odpad z jeho domácnosti do městského koše nepatří!

*Ing. Jaroslav Šourek, tajemník
Ing. Tereza Turčínová, úsek ŽP*

NOVÝ AUTOMOBIL PRO SOBOTECKÉ HASIČE

V únoru 2016 podalo město Sobotka žádost o poskytnutí dotace pro jednotky Sboru dobrovolných hasičů, kterou vypsalo Ministerstvo vnitra prostřednictvím Generálního ředitelství hasičského záchranného sboru. Tato dotace byla určena na nákup tzv. dopravního automobilu pro dobrovolné hasiče. V podstatě se jedná o mikrobus s kapacitou řidič + 8 míst, který je přizpůsoben k výjezdu členů jednotky požární ochrany k zásahům.

V květnu 2016 město obdrželo dotaci 450 000 Kč z výše uvedeného programu, která byla později doplněna o další úspěšně získanou dotaci, tentokrát od Královéhradeckého kraje z programu „Zvýšení akceschopnosti jednotek požární ochrany v Královéhradeckém kraji“, která činila 249 000 Kč.

V prosinci 2016 bylo realizováno výběrové řízení na dodavatele dopravního automobilu a městu se podařilo získat nový Ford Transit s předem určenými technickými parametry za cenu 869 973 Kč vč. DPH. Pořízení tohoto automobilu tak zatížilo rozpočet města částkou 170 973 Kč. Nový dopravní automobil byl členům Sboru dobrovolných hasičů slavnostně předán na výroční schůzi 21. 1. 2017.

Vzhledem k předurčenosti sobotecké jednotky pro dopravní nehody se pořízením dopravního automobilu především časovým ztrátám při výjezdu a zefektivní se přesun členů např. k požárům nebo nehodám na frekventované silnici I/16.

Bc. Jan Janatka, místostarosta

DVĚ VÝROČÍ FRÁNI ŠRÁMKA

V tomto roce si Fráňu Šrámka připomínáme dvěma výročími.

Uplynulo 140 let od narození básníka (19. 1. 1877) a v červenci vzpomeneme 65 let od jeho úmrtí (1. 7. 1952).

Jistě to jsou výročí významná. K důstojnému připomenutí básníka zadalo Městské kulturní středisko vytvoření literárního pořadu z jeho díla. Tento pořad zazní v úvodu 61. Šrámkovy Sobotky, kdy si Šrámkovy verše poslechneme v podání Markéty Potužákové a Přemysla Ruta.

Šrámkovské matiné 29. ledna jsme rozdělili mezi Fráňu Šrámka a Jaroslava Ježka. Šrámkovy básně přednesli mladí ze Studia Šrámkova domu pod vedením Lady Blažejové. Jejich

pojetí bylo méně tradiční a plně odpovídalo veršům o mládí, na které se zaměřili.

Hlavní část programu byla věnována Jaroslavu Ježkovi – pořad k 75. výročí skladatelova úmrtí. Jaroslav Ježek totiž také jezdil do našeho kraje – do Turnova a na Veliš s přáteli procházel Českým rájem. Mnoho o jeho životě i díle nám pověděl PhDr. Vlastimil Hnízdo, DrSc., který připravil program s turnovskými hudebníky. Na klavír hrál MgA. Martin Hybler, PhD. a na kontrabas Mgr. Ivan Hájek.

Sál spořitelny byl slušně zaplněn a obecenstvo svým dlouhotrvajícím potleskem ocenilo kvalitu díla Jaroslava Ježka i umění účinkujících.

M. Sekerův

KRONIKY

MKS a Městská knihovna Fráni Šrámka v Sobotce připravuje na jaro příštího roku besedu o soboteckých kronikách spojenou s jejich výstavou. Budou vystaveny kroniky od počátku 19. století do současnosti. Návštěvníci uvidí nejruznější kroniky: městské, školní, církevní, divadelní, spolkové i soukromé ze Sobotky a dříve samostatných obcí spojených dnes se Sobotkou. Pomoc

a účast již přislíbili pracovníci Státního okresního archivu Jičín, kde jsou starší sobotecké kroniky uloženy. Prosíme hlavně sobotecké spolky, aby se připojily a ukázaly veřejnosti své kroniky. Snad se nám podaří objevit i kroniky, které si vedly dnes již neexistující spolky (např. skauti). Kroniky se psaly i na nádraží, na četnické stanici, v JZD. Věříme, že se zachovaly i kroniky pionýrské, kro-

niky brigád socialistické práce atd. Byli bychom rádi, kdyby se svými soukromými rodovými kronikami pochlubili i jednotlivci.

Z důvodu ochrany kronik před světlem bude výstava pravděpodobně jen jednodenní v den konání besedy. Kroniky na výstavu přihlaste v Městské knihovně F. Šrámka v Sobotce.

Magdaléna Šrůtová, knihovnice

SLOUPEK ŠÉFREDAKTORKY

Psaným i nepsaným úkolem a také radostnou povinností Zpravodaje Šrámkovy Sobotky je informovat sobotecké občany o kulturním dění ve městě, o jeho historii, o umění a literatuře kolem, o našem slavném festivalu a také o současnosti občanské. Kultura ve městě nemůže žít a rozvíjet se bez zabezpečení technických podmínek, infrastruktury, stavební dokonalosti a funkce civilního prostředí vůbec. Tomu všemu by měl časopis sloužit. Vychází ve dvouměsíční frekvenci, ve zpravodajství vznikají proluky a k jejich zaplnění a ke komentářům je tady můj sloupek, který se snaží leccos vysvětlit. Sobotka není nějaká jen ledajaká, je sice malá, ale kulturně vyspělá víc než většina obcí a měst stejné velikosti. Vracím se vždy k tomu jednoduchému vysvětlení, že kromě zámku Humprechta a krásného okolí Českého ráje

je sem také jako šperk zasazen Festival českého jazyka, řeči a literatury, který každoročně přivádí nové a nové účastníky, budoucí velké příznivce usměvavé Sobotky. A kdyby si pak po letech museli Sobotku představit v sobě jako neudržovanou, nečistou a nefungující, byla by to naše prohra. Vážíme si proto těch, kteří o naše město po všech stránkách pečují a nejen ve dnech festivalu, jehož jméno náš časopis nese v záhlaví.

Můj sloupek v prosincovém čísle rozebíral hlavně kulturní události, spojené s velkým výročí Humprechta a básnickou oslavou jeho milého pohledu na naše město. A tak báseň našeho velkého básníka a spisovatele a laskavého rodáka na obálce posledního čísla zakončila rok. Možná jsme pro to velké jméno a ty oslavy nepřinesli důkladně některé události z občanského života

města. Ale Sobotka bez Šrámka by byla polovičního významu a všichni rodáci a přátelé města to chápeme. I letošní rok jsme začali 29. ledna Šrámkovským matiné k připomenutí 140. výročí jeho narození. Do tohoto čísla se přes uzávěrku nedostanou dojmy z městského plesu 11. února. Dojdou-li ohlasy, dáme je do dubnového čísla. Když tedy byl můj poslední sloupek jen o roce 2016, pak se teď sluší něco napsat o budoucích akcích roku letošního. Samozřejmě nejmíc práce dá příprava letošního 61. ročníku Šrámkovy Sobotky. Práce započaly – jak jsem už vloni prozradila – hned s koncem ročníku minulého za parného léta a teď pokračují v mrazech zimy. Kolik lidí je v přípravném výboru, tolik je názorů a věru není lehké dostat se k jednomu závěru. Pomohlo by, kdyby do této skupiny se zapojili mladí literáti ze Sobotky, kteří by vnesli

soboteckého tvůrčího ducha na mladistvé bázi, která by pak mohla nově Šrámkovu Sobotku vést po další roky do budoucna. Vybrané téma festivalu „Kritika. Výpověď umění?“ se ukazuje jako náročné s obtížným vyhledáváním doprovodných programů.

Počítáme s provozem kina v Městském divadle Solnice a přes léto, opět na zahradě Šrámkova domu, kterou budeme využívat v letních měsících ke koncertům. Pro časopis připravujeme nové rubriky. Přivítala bych pro články, které by se jednak profesionálně technicky zabývaly stavební historií (například Humprechta) objektů s přiblížením jejich historie, protože čtenáři potřebují některá data opakovat k zapamatování své Sobotky, a pak zase i poněkud populární výklad současné stavební činnosti města. Současné vedení města má vzácně profesionální úroveň

a snad by nebylo na škodu i častější vyprávění o stavebních problémech jeho infrastruktury a záměrech rozvoje. Z vyjádření občanů, kteří se na nás s důvěrou obrací, by to byl přínos. Jsme rádi, že máme mezi sebou historika, který nás podrobně a profesionálně seznamuje s minulou podstatou naší Sobotky. Občané však potřebují poznávat nejen historii města, ale i jeho současnou podzemní i nadzemní část. Snad se na tom shodneme a budu tomu ráda. V časopise nám chybí i sportovní dění ve městě a i jeho historie a považuji za tragédii, že kronika nejstaršího sportovního odvětví – fotbalu – už se nenalezla. Těším se, že o práci s novou úpravou stadionu budou moci být občané z našeho Zpravodaje informováni často a podrobně, protože město bez sportu mladé generace hodně ztrácí. Snad nově vytvářená sportovní plocha

přinese toto ovoce a dnešní poděkování starostovi a zastupitelstvu bude těšit i nás. Ale to je jen jedna věc a já velice přivítám názory občanů na kulturní dění a i občanskou činnost ve městě a ráda ji zprostředkuji pro vedení města. Moje kancelář je přece tak lehce přístupná nakupujícím i žíznivým adeptům v hospůdkách na náměstí.

Čas se překulí přes festival a přes prázdniny, ale nezapomeňme, že po celé léto bude MKS organizovat na zahradě Šrámkova domu „Letní kino“.

Doufejme, že léto bude krásné, horké jako odměna za zimu a že odpočatí občané se rádi vrátí k našim akcím, neboť podzim přivane do naší knihovny a sálu spořitelny cyklus dalších přednášek, besed a koncertů. Ale to už bude období dalších novot a co budu vědět, to vám, laskaví čtenáři, hned sdělím!

Pavína Havlová

FRÁŇA ŠRÁMEK V PLYNUTÍ ČASU

„Fráňa Šrámek si zaslouží stálou přízeň a pozornost, jen se trochu bojím toho, že s uplývajícím časem jej překrývá šerá mlha a pro mládež není tím, kým byl pro čapkovskou generaci. Jeho vina to však není.“ Tato slova mi napsal jeden z přátel v novoročním dopise. Jen bych tu čapkovskou generaci rozšířil i o další generace XX. století. Slýcháme občas i slova typu: „Proč Šrámkova Sobotka (Jiráskův Hronov), když už NIKDO Šrámkova (Jiráška) nečte.“ Pan NIKDO soudí zřejmě podle sebe. Nečte patrně ani Raise nebo Josefa Horu.

Letos v lednu si připomínáme 140. výročí Šrámkova narození, v červenci pak 65. výročí jeho úmrtí. Zkusme si alespoň přibližně uvědomit, jak byl v jednotlivých obdobích Šrámek přijímán a chápán.

Šrámkův vstup do literatury v prvním desetiletí minulého století byl mimořádně úspěšný. Mladou generaci oslovil, byl jí houfně přijímán a vítán. Cenzurní zákaz vydání sbírky Modrý a rudý zájem o Šrámkova jen posílil. (Vydána pak mohla být jako poslanecká interpelace.)

V prvním desetiletí své tvorby se představil jako prozaik, básník, dramatik, ale i publicista, názorově téměř „vzorný“ anarchista. „Volnomyšlenkářství“ bylo v posledních letech mocnářství v našem národě častým postojem.

V prvních letech světové války je i první vyvrcholení Šrámkova díla: premiéra Léta a první vydání Splavu. O stém výročí premiéry (1915) a stém výročí I. vydání Splavu (1916) jsme tu psali. Šrámek po svých zkušenostech z přímých bojů neviděl jistotu návratu z války, viděl padlé kolem sebe, poznal reálné nebezpečí, že by mohl také padnout. A tak Létem a Splavem dovršil jednu etapu svého díla. Ale válečná zkušenost znamenala i názorové dozrání Šrámkovo.

V prvním poválečném desetiletí můžeme sledovat druhý vrchol v jeho díle. Šrámek byl oficiálně přijímán, chápán už nejen mladou generací. Dokladem jsou např. jména těch, kdo přispěli do Knížky o Šrámkovi, kterou vydalo Sdružení studujících soboteckých ke Šrámkově padesátce v roce 1927. Přispěli tam oba

Čapkové a plejáda dalších spisovatelů, od Antonína Sovy či Rudolfa Medka až k Olbrachtovi či Marii Majerové. Ta jistě znala Šrámkův příspěvek v anketě Přítomnosti Proč nejsem komunistou, napsaný dva roky předtím. Asi jí tehdy tolik nevadil. Jsou tam i příspěvky herců, hudebních skladatelů, literárních vědců. Šrámek souzněl s generací, která uvítala samostatný stát, která hleděla s naděje- mi a pozitivně do budoucna.

Třicátá léta přinesla hospodářskou krizi a s ní i skepsi. Znamenala i útlum ve Šrámkově tvorbě, zaskočila ho i kritika, jisté literární neúspěchy. Ale jeho práce vycházely dál ve značných nákladech v nakladatelství Františka Borového (tam až do prvních poválečných let) i v dalších nakladatelstvích.

Za protektorátu nastala neobvyčejná žízeň po dobré české literatuře. Literatura musela suplovat mnohé tehdy zakázané. Lidé si vážili české knihy, v prvních letech války vycházela řada záslužných edicí. Tehdy vyšel i *Splav* s dokonale výstižnými ilustracemi – kresbami Karla Svobinského. Šrámkovy hry byly uváděny nejen profesionály, ale zejména ochotnickými a studentskými soubory. Ti nadšenci se snažili českým divadlem udržovat národní sebevědomí, lásku a úctu k jazyku, kulturní povědomí národa. Byly to snahy úspěšné. A Šrámkovo dílo v nich hrálo svou roli.

Po válce byl Šrámek jmenován mezi prvními národním umělcem, jíž v lednu 1946 podepsal jeho jmenování tehdejší předseda vlády Zdeněk Fierlinger. Bylo to nejvyšší oficiální ocenění. V té době ovšem už Šrámek umrl, dožíval stranou veřejného dění.

V nakladatelství Čs. spisovatel bylo v 50. letech vydáno v deseti svazcích celého jeho dílo. Byl o ně v té „vyprah-

lé“ době značný zájem, protože nebylo ani „budovatelské“, ani „hrdinsko-válečné“, vymykalo se tématice oficiálně propagované. První svazky vyšly ještě za života Šrámkova. Autorská práva pak jeho celoživotní družka odkázala městu Sobotce s tím, aby pečovalo o básníkův odkaz. Z nakladatelství pak přicházely honoráře do rozpočtu města. To se o básníkův odkaz staralo a stará, i když už tento zdroj příjmů téměř „vyschl“.

Vydané dílo doplnily dva výběry ze Šrámkovy korespondence – *Listy z fronty* a *Listy z léta*, později i vzájemná korespondence Fráni Šrámkova a Karla Čapka *Cesty k přátelství*. V té době byl oficiálním vykladačem Šrámkova díla prof. František Buriánek. Knih a studií o něm napsal povícero, taktně však nikdy neuvedl Šrámkovu účast v anketě *Proč nejsem komunistou*, ač o ní jistě věděl. Chtěl i mrtvého Šrámkova chránit. I to je symptom totalitního období. Prof. Buriánek býval častým hostem Šrámkových Sobotek, vstřícný, s upřímným zájmem a širokým rozhledem.

Po ukončení spisů v nakladatelství Čs. spisovatel (v 50. letech) vycházely pak ze Šrámkova díla četné výběry. V roce 1963 ve více než dvacetitisícovém nákladu v Klubu přátel poezie výbor nazvaný *Sedm krásných mečů*, vybavený bohatou dokumentací obrazovou i odbornou.

A pak zhruba po deseti letech další z těch větších – *Podivný nepokoj* (1972) a *Curriculum vitae* (1983). Zájemci měli možnost se s básníkovým dílem v těchto reprezentativních výběrech solidně seznámit. Myslím, že výběry svůj úkol splnily.

O zpřístupňování Šrámkova díla se starali i v Sobotce, zpočátku spolu s Miloslavou Hrdličkovou-Šrámkovou zejména manželé Hejnovi. V roce první Šrámkovy Sobotky (1957) byla vydána knížka *S Fráňou Šrámkem po Sobotce*, k stému výročí Šrámkova narození titul *Přicházejí, odcházejí...*, péčí paní profesorky pak i knížka *o Milce*. A když vznikla záslužná sobotecká edice *Knihovnička Českého ráje*, „dítě“ Jana Bílka, dala možnost vzniku i řádku nových šrámkovských studií a tisků.

Od 90. let minulého století zájem (nejen) o Šrámkova ochabuje. To souvisí i s tím, že skončilo politické omezování vydávání literatury a také s celkovou zásadní změnou způsobu života. Vedle pana NIKDO je tu našťestí i pan či paní NĚKDO. Někdo čte. I Šrámkova. Jistě v Sobotce či Pisku je jeho čtenářů více než třeba v Humpolci, stejně jako Jirásek se na Hronovsku čte patrně více než na Jihlavsku. Ale to platilo vždycky. Město Sobotka a jeho Zpravodaj na Šrámkova a jeho dílo nezapomínají, snaží se poctivě tu „šerou mlhu“ rozptýlovat.. A to je dobře. *Aleš Fetters*

ZEMŘEL VÝTVARNÍK ZDENĚK KERDA

Na soboteckém Novém Městě osiřel jeden z roubených domků. Okna, svítící v minulých desetiletích do noci, zhasla. Akademický malíř Zdeněk Kerda, majitel chalupy, v zimní neděli 18. prosince 2016 zemřel. Z veřejného prostoru a společenského dění ve městě se umělec vytrácel přirozeně s postupujícím věkem. Roky, kdy ho s rozhalenou košilí a v manšestrových kalhotách bývalo všude plno, postupně minuly. Však se také narodil v Praze už 14. srpna 1928. Vystudoval Vysokou školu umělecko-průmyslovou. Často vzpomínal na svého profesora Františka Muziku. Zd. Kerda maloval obrazy, věnoval se grafice i kniž-

ní ilustraci a kultuře knihy, reklamě. Vystavoval od roku 1968. V době příchodu do Sobotky tvořil poměrně mladou textilní technikou artprotist rozměrné tapiserie do novostaveb veřejných budov. Byl nadán velkou fantazií. Ve své tvorbě promýšlel a prošlapával samostatnou cestu, hledal témata, neklidně zápasil o jejich svébytné vyjádření za použití odpovídajících prostředků. O jeho díle by mělo být monograficky pojednáno. Kdo se takové práce ujme?

Do města ho s ženou Evou a dcerou Andulkou v 70. letech minulého století přivedl typický dobový fenomén – chalupaření, únik z města a do soukromí.

Kerdovy na volnou dřevěnici v Sobotce upozornili jejich příbuzní – rodina sochaře Sergeje Rouleho. A tak se stali soboteckými chalupáři. Koupili v pěkné lokalitě s výhledem na Humprecht roubenku v žalostném stavu a postupně ji upravili na jednu z nejhezčích v dané části města. V běhu let ji u dřevěného plůtku a vrátek dozdobila překrásná růže, která svou výškou chaloupku už dávno částečně zakrývá. Před typickými sdruženými dřevěnými okny kvetly divizny. A co bylo za nimi? Zdeněk přemýšlel, jak citlivě a účelně provést rekonstrukci, a napadlo ho udělat „dům v domě“, cihlový v dřevěném. Ale i tak

bylo vytápění náročné, do krbu a později krbových kamen bylo v zimě třeba často přikládat. Měl rád lidové starožitnosti, kterými domek vybavoval a rozrůstající se sbírka náladu obydlí dotvářela. Z kolny naproti přes dlážděný dvorek měla vzniknout garáž, ale Zdeněk za vraty, kterými auto nikdy neprojelo, vybudoval ateliér. S dobrým hostitelem a skvělým vypravěčem v něm bylo mezi jeho díly radost pobýt, pěkně při kávě či sklence vína posedět a porozprávět.

Zdeněk Kerda přišel do Sobotky chalupařit, ale jeho povaha ho neuzavřela v soukromí, naopak. Měl rád vše živé. Staral se nejen o svého psa Bufiho. Jakousi okrasnou dřevinu na své zahrádce neporazil, ale namáhavě vykopal a přesadil. Jak ho potom bolela záda! Navázal řadu známostí a přátelství mezi různými vrstvami obyvatel. Rozuměl si s řemeslníky, kteří mu opravovali domek. Při literárním festivalu ho navštívili společně učitelé – a jednotlivci, s kterými se spřátelil, se pro milou atmosféru k jeho povídání o umění a mezi jeho obrazy vraceli desetiletí. Zdeněk byl skvělý, charismatický vypravěč. I jeho oči v takových silných chvílích strhujícího monologu hrály a zářily. Bylo tu „mnoho krásného, laskavého, ale hlavně člověčího a přátelského“, byla tu srdečnost.

Trvalou památkou po mistru Kerdovi zůstává plakát k 26. ročníku festivalu Šrámkova Sobotka z roku 1982. Je na něm Humprecht, roubenky kolem sv. Anny a velká růže. To není jen plakát, to je překrásný obraz. Jeho varianty tehdy představil jednak v městské modrostříbrné barvě a jednak ve své oblíbené hnědozelené, kterou zvolil pro tisk. Výběr motivů byl přesný, město a jeho náladu a duši měl zažitou. V So-

Zd. Kerda – výstava v Šolcově statku – foto: Z. Krámek

botce vystavoval dvakrát. Roku 1985 v Šolcově statku obrazy a grafiku. Tuto událost připomíná katalog. Největší výstava jeho díla proběhla na zdravotním středisku v roce 2000 při 44. Šrámkově Sobotce, kdy vernisáž byla součástí poetického odpoledne a promluvil na ní tehdejší ministr kultury Pavel Dostál. Kerdova drobná grafika zdobí nejednu soboteckou domácnost. Od roku 1998 se po čtyři roky staral o výtvarnou podobu tohoto Zpravodaje, navrhl pro něj novou obálku. Již dříve ve Zpravodaji malíře při jubileu vzpomněla jedna z dlouholetých účastnic festivalu, brněnská učitelka Růžena Köttnerová (č. 4, 1994, s. 6). Vybavily se jí malířovy motivy grafických lístků: Trosky, skály, studánka, měsíc, „cesty, na jejichž konci je hvězdička“. Vytvořil tehdy ve svém charakteristickém stylu i logo Městské knihovny Fráni Šrámka s motivy čtenářů, rozevřené knihy, Humprechtu a ptáčků.

Sobotka Zdeňkovi učarovala a postupně se zde usadil natrvalo. Krajina Českého ráje se mu líbila, rád se po ní projížděl a dobře ji poznal. Pražský byt přenechal dceři. Zapojil se do kulturního života. Dovedl vyjádřit svůj názor, měl řadu nápadů a plánů. V posledních letech bohužel moc nemaloval, zakázka na velký olej Semtinské lípy zůstala nevyřízena. Pohádku o skřítkovi z Prachovských skal, možná podobnému tomu, který spí pod lípou a hvězdami na jedné jeho litografii, patrně nedopsal. Kdo jsme ho znali a měli rádi, uvidíme ho už navždy stát u branky jeho roubeného stavení. Je pohřben na místním hřbitově. V sedmaosmdesáti letech neopominutelně vstoupil do zdejšího šrámkovského jediného melodického hlasu, jenž chvíli zpívá každého z nás. Kerdovy kresby jeho i naše město vyzdobily napořád.

Marie Sekerová – Jan Bílek

PROF. FRANTIŠEK BURIÁNEK STOLETÝ

Skoro ve stejný den jako Fráňa Šrámek slavival narozeniny literární historik, univ. prof. PhDr. František Buriánek, DrSc. (narozen 17. 1. 1917 v Rokycanech). I město jeho studií Klatovy zasáhlo do života Šrámkova jako místo

garnisonního vězení – a snad pro toto vše se stal Šrámek jeho oblíbeným autorem. Na dráhu literárního vědce se však dostával nesnadno. Jako vysokoškoláka ho postihla nacistická akce 17. listopadu 1939 a dlouhý pobyt v nacistickém kon-

centračním táboře. Jistě i to mělo podíl na jeho poválečném politickém vývoji, kdy po dokončení studií působil jako knihovník na Úřadu vlády a nakonec v Kanceláři prezidenta republiky jako vedoucí kulturního odboru. V roce 1950

začal přednášet na filozofické fakultě UK, kde se stal r. 1961 profesorem české literatury.

Setkal jsem se s ním poprvé roku 1953. To jsem se hlásil na jedenáctiletku, ale mocipáni v Mnichově Hradišti mi přihlášku přeřadili na hospodářskou školu do Turnova. Prý je kapacita jedenáctiletky naplněná. Já a matematika – to by to dopadlo! Naštěstí byla matka energická, objeli jsme s protestem kraj, ministerstvo a skončili jsme v Kanceláři prezidenta republiky, kde nás přijal právě dr. Buriánek. Dodnes se pamatuji, že jsme se mj. bavili o Jiráskově hře Samota. Asi se mu mé znalosti líbily – prostě na jedenáctiletku jsem se dostal (a kapacita plná nebyla).

Pak jsem četl řadu Buriánkových prací: několik knih o Fráňovi Šrámkovi a o dějinách české literatury a kritiky, o regionální literatuře, o Jarmile Glazarové a Karlu Čapkovi. Jezdil studovat na Staré Hrady, setkávali jsme se občas na fakultě, kde poslední roky doslova trpěl pod šéfováním V. Ržounka. „Nezůstanu zde ani o den déle, než musím!“, říkal nám roku 1980 krátce před penzionováním o několik měsíců později. Studenti ho měli rádi pro jeho objektivitu a faktografii – vzpomeňme jen na pasáž ze vzpomínek Hany Pražákové Nadějí tu žijem, kde líčí Buriánkův výklad o jejím otci Františku Křelínovi.

Nejčastěji jsme se ale vídali v Sobotce. Přednášel zde mnohokrát na Šrámkově Sobotce i při jiných příležitostech. Měl zde velký zástup přátel a ctitelů, zvláště ctitelek. Pan profesor byl totiž nejen vynikající znalec literatury a působivý přednášeč, ale vždy také elegantní a vyhledávaný společník, s nímž bylo radost jít v noci po přednášce třeba k Semtinské lípě. I do Zpravodaje Šrámkovy Sobotky nám několikrát ochotně napsal.

Prof. František Buriánek zemřel 11. července 1995 v Praze. Na takovéto osobnosti by Sobotka neměla nikdy zapomenout.

Karol Bílek

VÝROČNÍ HODNOTÍCÍ ZASEDÁNÍ VLASTENECKO-DOBROČINNÉ OBCE BARÁČNÍKŮ PRO SOBOTKU A OKOLÍ

14. ledna se sešli ve velkém sále místní sokolovny tetičky a sousedé na svém výročním hodnotícím zasedání Obce baráčníků pro Sobotku a okolí. Už dopoledne připravili a vyzdobili sál a některé tetičky připravily na tácky vlastnoručně upečené koláčky a jiné dobroty.

Odpoledne vítaly účastníky dvě tetičky se staročeskou poctou. Zasedání začalo ve 13 hodin. Dráb vyzval k pořádku a zapálil dvě svíčky na stole. Ponocný souseď Baše třikrát zatrioubil, do sálu nepochodoval praporečník s praporem a za ním konšelstvo, starosta města Ing. Lubor Jenček a zástupce V. župy souseď Karásek. Tuto formu nástupu jsme volili, protože jsme chtěli všem ukázat repliku baráčnického praporu. Po přivítání všech přítomných souseďem rychtářem Petrem Pfeifrem následovala vzpomínka na zemřelého. Letos nás opustilo 7 členů. Obec má celkem 124 členů. Kulturní vložku zajistila škola. Za pochodu nastoupily mažoretky Lentilky, vedené učitelkou Mgr. Květoslavou Šourkovou, které nám předvedly něco ze svého umění. Jejich vystoupení bylo moc pěkné a sklidily zasloužený potlesk. Potom už následoval další program. Tetička vzdělavatelka Květoslava Hořáková připomněla historii baráčnického praporu, souseď syndik Jiří Hořák přednesl podrobnou zprávu o činnosti obce. V ní vyzdvihl velmi dobrou spolupráci s městem i s ostatními spolky. Pokračovala berní tetička Ludmila Cinkeisová se zprávou o hospodaření obce, švandymistrová tetička Jaroslava Matoušů a slídlil účtu tetička Marta Kverková. Celé zasedání vedl

rychtář souseď Petr Pfeifer. Ve zdřavických hostů první vystoupil starosta města Ing. Lubor Jenček. Velice kladně hodnotil činnost baráčníků, hlavně to, co dělají pro nejstarší generaci ve městě. Pokračovali další hosté – zástupce V. župy souseď Karásek, vedoucí MKS Sobotka Pavlína Havlová, Jaroslav Elebrant za Sbor dobrovolných hasičů a zdřavice přidaly i okolní baráčnické obce. Na úplný závěr si všichni společně zazpívali Baráčnickou hymnu. Podávalo se občerstvení a souseď Lubomír Landa hrál na harmoniku. Venku byla pravá zima, mráz a hodně sněhu, a proto byla účast na zasedání menší.

Květoslava Hořáková, vzdělavatelka

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ SOBOTKA

Zpráva o činnosti

sobotcektého Sboru dobrovolných hasičů za rok 2016, přednesená na valné hromadě dne 21. ledna 2017 v kulturní místnosti našeho sboru.

Scházíme se opět po roce, abychom zhodnotili svoji činnost nejen hasičskou, ale i společenskou. Naše členská základna má 98 členů.

V uplynulém roce bylo 6 členských a jedna výborová schůze.

Průměrná účast na členských schůzích byla 18 členů.

Požáry a technické zásahy 2016

V loňském roce jsme měli 29 zásahů. 7 požárů, 10 autonehod, 9 technických zásahů, třikrát odchyt a likvidace obtížného hmyzu.

Při těchto akcích zasahovalo průměrně 5 členů, kteří odpracovali 139 hodin.

V loňském roce proběhl jako každý rok sběr železného šrotu.

Dne 30. 4. se sebralo 1950 kg za účasti 18 členů, odpracováno 78 hodin.

Požární asistence

19. - 20. 8. Asistence na Sobotcektém jarmarku. Zúčastnilo se 15 členů, odpracováno 323 hodin.

8. - 9. 8. Asistence na filmování. Zúčastnili se tři členové, odpracováno dvacet tři hodin.

10. 10. Asistence na filmování. Zúčastnili se tři členové, odpracováno šestnáct hodin.

3. 9. Asistence na dětském dni na letišti ve Vokšicích. Zúčastnili se pět členů, dvě dětská družstva, která předvedla malou ukázkou.

Během loňského roku byly provedeny tyto prospěšné a potřebné práce pro náš sbor i pro město Sobotka:

Údržba, modernizace, zazimování a oprava hasičské techniky na STK.

Úklid prostoru v areálu hasičské zbrojnice. Celkem odpracováno 415 hodin.

Během roku proběhla dvě cvičení družstev s průměrnou účastí osm členů a odpracováno 32 hodin.

Dne 19. 3. jsme uspořádali tradiční hasičskou merendu v sále sokolovny, na organizačním zajištění se podílelo v průměru 20 členů, celkem se odpracovalo 398 hodin.

Dne 4. 2. proběhlo v areálu HZS Jičín cyklické školení velitelů za účasti čtyř členů.

Dne 23. - 27. 3. se naši dva členové zúčastnili školení vyprošťování z havarovaných automobilů, které se konalo v učilišti požární ochrana Velké Poříčí.

Dne 2. 4. se šest členů zúčastnilo školení instruktorů mládeže ve Valdicích.

Dne 30. 4. se naše družstvo přípravy zúčastnilo soutěže Setkání přípravků v Holovousech.

Dne 7. 5. jsme uspořádali okrskové soutěže v Sobotce na kolbišti pod Humprechtem za účasti 20 členů. Ženy, muži a starší žáci obsadili první místo. Dále příprava a mladší žáci druhé místo.

27. - 29. 5. se naše družstva zúčastnila okresního kola hry Plamen ve Valdicích, kde obsadili mladší žáci desáté místo a starší žáci deváté místo.

Dne 18. 6. jsme uspořádali dětskou soutěž v Sobotce na kolbišti pod Humprechtem. Starší žáci obsadili první místo. Dále příprava a mladší žáci druhé místo.

Dne 25. 6. jsme se zúčastnili soutěže ve Vlčím Poli – za účasti 8 členů.

Starší žáci obsadili první místo.

14. 6. proběhlo školení aplikace Port.all v areálu HZS Hradec Králové za účasti jednoho člena.

4. - 5. června 2016 se uskutečnila družební návštěva u hasičů ve Fulneku.

Byla to oslava 155 let SDH Fulnek a byla uspořádána soutěž o putovní pohár Františka Šedivého, který po prohře zůstal ve Fulneku.

Dne 22. 10. se naše družstva mladších a starších žáků zúčastnila branného závodu na Vrchovině u Nové Paky, kde obsadili mladší žáci sedmácté místo a starší žáci desáté místo.

15. 10. proběhlo v areálu HZS Jičín školení v obsluze vysokozdvizné techniky za účasti pěti členů.

29. 10. proběhlo v areálu SDH Sobotka školení vyprošťování z havarovaných automobilů – za účasti 15 členů.

12. 11. se naši dva členové zúčastnili shromáždění představitelů SDH okresu Jičín v Nové Pace.

Dne 3. 12. se naši dva členové zúčastnili valné hromady SDH Libošovice.

Během loňského roku někteří naši členové oslavili kulaté životní jubileum:

Dvořák Josef – 70 let.

Hypšman Ladislav – 65 let.

Jakl Karel – 65 let.

Pajkrť Stanislav – 60 let.

Moravčová Marie – 60 let.

14. 5. byl předán svatební dar manželům Švecovým.

3. 9. byl předán svatební dar manželům Horčíkovým.

Na závěr bych chtěl poděkovat všem našim členům, našim sponzorům a těm, kteří s námi spolupracují, a v neposlední řadě Městskému úřadu Sobotka za pomoc a podporu naší činnosti. Všem bych rád popřál mnoho zdraví, úspěchů a osobní pohody v tomto roce.

Zpráva o činnosti byla vypracována dle zápisů v jednatelské knize bratrem Milanem Bázlerem a Ondřejem Horčíkem.

VÁŽENÍ A MILÍ ČTENÁŘI,

čas od času můžete číst ve Zpravodaji Šrámkovy Sobotky o dění v Markvarticích a okolí. Naposledy tomu bylo v minulém čísle, kdy jste se v reportáži seznámili se zemědělskou činností největší markvartické firmy.

Dnes bych vám ráda popsala, co přinesl uplynulý rok v jiné oblasti, a to v kulturním a společenském životě. Představím vám nově vzniklý spolek Přátelé Markvarticka z.s. Pro nezasevěné doplním informaci, že uvedená zkratka za názvem spolku informuje o tom, že spolek je zapsán do spolkového rejstříku u Krajského soudu v Hradci Králové. Jsme tedy právnickou osobou, která má své IČ, stanovy spolku a členskou základnu. V současnosti je nás 13 členů.

Činnosti spolku jsou různorodé. Pořádáme kulturní a společenské akce, besedy na různá témata, seznamujeme se s místní historií a setkáváme se se zajímavými lidmi. Tím se vzájemně obohacujeme. Společně se zastupitelstvem obce se věnujeme záchraně kulturních památek a pečujeme o ně. Jejich obnova a restaurování je snaha, která nás spojuje. Už v minu-

lém roce obec s pomocí spolku zajistila projekt stavební obnovy markvartického kostela sv. Jiljí. Začíná v nás žít myšlenka, že i v naší obci bude jednou kostel zářit na všechny strany jasnými barvami, čistotou, novou střechou, tak jako tomu bylo v době, kdy byl v barokním slohu nově postaven. Varhany budou hrát na koncertech duchovní hudby a na věži kostela budou hodiny ukazovat přesný čas a po obci uslyšíme jejich odbíjení. A ne jako dnes. Stavba kostela je šedá a bez omítky, střecha vypadá zachovalé, ale jen z dálky, jinak je stav už havarijní. Varhany slušně řečeno pojíždá červotoč a podle hodin na věži se čas u nás v obci zastavil.

Spolek podporuje myšlenku restaurování původního hodinového stroje a u této příležitosti od října 2016 organizuje veřejnou sbírku na jeho opravu. Veřejná sbírka je povolena KÚ Královéhradeckého kraje a je vyhlášena v souladu se zákonem o veřejných sbírkách. Cílem spolku je shromáždit od velkého počtu dárců, místních obyvatel, podnikatelů a firem co nejvyšší částku a přispět tak k záchraně původ-

ního hodinového stroje. Podle archivních pramenů jsou hodiny na věži už od roku 1789 a jsou řemeslnou prací pravděpodobně kováře ze Kdanic. Podle jiného názoru je autorství připisováno významnému hodináři Janu Prokešovi ze Sobotky. Celková předpokládaná částka na jeho opravu je podle vypracovaného restaurátorského záměru odborníka – restaurátora pana Petra Skály (orlojníka Staroměstského orloje) – 550 tis. Kč. Z větší části bude pokryta z dotací MK ČR a ze sbírky bude uhrazena finanční spoluúčást vlastníka, obce. Do sbírky mohou zájemci stále přispívat při kulturních a společenských akcích vložením hotovosti do zapečetěné sbírkové pokladny.

Pokud byste se rozhodli podpořit opravu a nemůžete se zúčastnit kulturních akcí u nás, je možné také darovat prostřednictvím speciálně otevřeného sbírkového účtu u ČSOB a.s., jehož číslo je 276468931/0300. Od začátku sbírky se podařilo shromáždit už třetinu potřebné finanční částky na celkové zrestaurování.

Tento společný výsledek je již důvodem k radosti a věříme, že nejen pro nás členy spolku. Potvrzujeme si vzájemně, že nemyslíme jen na sebe, nejsme zahleděni jen do sebe samých, do svých domovů, ale dokážeme se otevřít a podpořit společnou veřejnou věc, a tím se můžeme vzájemně propojit a obohatit.

Děkujeme za všechny dary, které přispějí k záchraně toho, co tu vytvořili naši předci. Naší společnou povinností je chovat se k těmto věcem tak, jako bychom je dokončili my a právě teď.

Za náš spolek mi dovoluňte popřát vám také ve vašem snažení úspěšný celý rok 2017. Srdečně vás zveme k návštěvě, ze Sobotky do Markvartic je jen kousek.

Spolek Přátelé Markvarticka z.s.
markvarticko@seznam.cz
Romana Tomášů

Foto: J. Jirků

JAK JSME CHOVALI KRÁLÍCI

Takový byl název jednoho z prvních fejetonů, které psal do ZŠS kostecký chalupář, emeritní diplomat, právník a přední znalec etikety neboli slušného chování, pan doc. JUDr. Dobromil Ječný, CSc. 10. února tohoto roku by mu bylo 100 let. Prožil pestrý a bohatý život. Do Českého ráje, do kraje svých předků, přesídlil na chalupu v Podkosti v roce 1970. Se svoji milou a přívětivou ženou PhDr. Vlastou Gregorovou se jako důchodci s nadšením zapojili do venkovského života. Ve výše zmíněném fejetonu z prvního čísla Zpravodaje z roku 1998 pan doktor píše: „Zásluhou manželky nejsem tak líný, jak bych podle svého naturelu líný být chtěl, a tak když jsem jí jednou mínil dokázat svou náklonnost, úctu a lásku, stal jsem se chovatelem králíků. Ukázalo se, že vyznání lásky touto formou je manželce srozumitelné a mému zdraví prospěšné.“ Jak se v dalších fejetonech dočteme, chovali také husy, berana, psy a kočky, pěstovali byliny, topinambury, ale i kávovník, čajovník a granátová jablčka, pekli chleba a vyráběli domácí víno. V dalších fejetonech se rádi podělili o své poznatky a zkušenosti s cestováním. V paměti mnohých starších diváků televize zůstal vtipný seriál o společenském chování, v němž pan doktor Ječný společně s hercem a mo-

derátorem Karlem Pechem zasvěcoval malého „pšítele“ do tajů kultivovaného vystupování a chování.

Breviř moderního člověka, Společenské chování v kostce, Hosté a hostitelé, Společenský styk, Gastronomický a společenský průvodce po Evropě, Africe a Asii, to jsou názvy některých knih této autorské manželské dvojice. A právě knihy nás svedly dohromady. V době mého soboteckého knihovnického působení patřili k našim pravidelným čtenářům. S radostí a potěšením jsme si o přečtených knihách povídali a vzájemně si je doporučovali. Podařilo se nám uspořádat i několik zajímavých besed a přednášek. Ráda vzpomínám na výstavu, která na jaře roku 1989 vzbudila značnou pozornost čtenářů a návštěvníků sobotecké knihovny. Vznikla z iniciativy RNDr. Karla Samšiňáka, CSc. Manželé Ječní pomohli realizovat ukázkové uspořádání správného stolování. Velký jídelní stůl včetně vzácného porcelánového servisu zapůjčil pan doktor Samšiňák. Zahradní stůl s malovanou chodskou keramikou paní Jasna Fiedlerová. Nechyběl konferenční stůl s čajovým servisem ani úsměvy vyvolávající „stůl osamělého muže“ se zbytky jídla, plným popelníkem, pohozenou ponožkou a nedopitým pivem. Smysl pro humor, noblesní vystupování, laskavost a vlád-

nost, tyto příjemné vlastnosti jsou v mých vzpomínkách neodmyslitelně spojeny s osobností pana doktora Ječného a jeho paní Vlasty.

Slovníkové heslo mají oba manželé zařazeno v užitečné publikaci *Kdo je kdo v dějinách Sobotecka a Dolnobousovska*. Jejich pěkný příspěvek s názvem „Moravané na Podkosti“ byl otištěn ve sborníku *Cestička k domovu*, který byl vydán v roce 2003 u příležitosti Sjezdu rodáků a přátel Libošovicka. Stojí za přečtení. S úctou na příjemné přátelství zavzpomínala

Alena Pospíšilová s rodinou

Na fotografii z roku 2003 pan doktor Ječný hovoří na setkání rodáků a přátel Libošovicka.

ZPRÁVIČKY ZE ŠKOLIČKY

DĚTI Z MATEŘSKÉ ŠKOLY NA TŘÍKRÁLOVÉ KOLEDĚ

Ve čtvrtek 5. 1. 2017 se děti ze třídy Broučků vydaly na Tříkrálovou koledu do Domu s pečovatelskou službou v Sobotce. Děti s velikým nadšením zpívaly a babičky je obdarovaly drobnými sladkostmi. V pátek 6. 1. 2017 koledování pokračovalo v mateřské škole a školní jídelně. Děti se převlékly a zahrály svým kamarádům z ostatních tříd ŽIVÝ BETLÉM.

Kolektiv učitelek MŠ Sobotka

ŠKOLNÍ STRÍPKY

BĚH 17. LISTOPADU

Dne 9. listopadu 2016 se skupina žákyň naší školy zúčastnila v Kopidlně 48. ročníku Běhu 17. listopadu. Když jsme tam přijely, bylo pro nás připravené zázemí, kde jsme dostaly čaj a tatrunku. Nejdříve běhaly školky. Poté jsme byly na řadě my. Jako nejmladší žákyň jsme běžely pouze 620m. Běželo se po asfaltové silnici kolem skleníku. Já jsem dopadla z naší skupiny nejlépe, byla jsem první. Aneta Hudcová čtvrtá a Aneta Kubánková sedmá. Od začátku jsem se pohybovala na druhém místě, ale nakonec jsem předběhla i tu první dívku. Anetka Hudcová byla málem třetí, jenže ji v posledních metrech předběhla jiná závodnice. Dostala jsem odměnu, která obsahovala šampon, sadu právítek, sušenku, kytku a diplom. V kategorii mladších žákyň si z našich dívek nejlépe vedla Ema Nierostková, která obsadila 5. místo. Starší žákyň běžely 1 000m. Obsadily prvních pět pozic. Nutno však podotknouti, že se této kategorie zúčastnilo jen 6 závodnic. První byla Veronika Ječná, druhá Aneta Bartková a třetí Petra Loumová. Starší žákyň obdržely za umístění na stupních vítězů peněžitou odměnu, což mnohé překvapilo. První 250Kč, druhá 200Kč a třetí 150Kč. Myslím, že závody byly povedené a moc jsme si je užily.

Nejmladší žákyň:

1. Věra Bočková
4. Aneta Hudcová
8. Aneta Kubánková

počet závodnic: 23

Mladší žákyň:

5. Ema Nierostková
7. Žaneta Vraná
13. Eliška Havlíková
14. Anežka Paličková
16. Kristýna Baniarová
17. Michaela Víchová

počet závodnic: 17

Starší žákyň:

1. Veronika Ječná
2. Aneta Bartková
3. Petra Loumová
4. Adéla Kuželová
5. Klára Drapáková

počet závodnic: 6

Věra Bočková, 6. A

VÁNOČNÍ JARMARK

Ve středu 21. prosince 2016 se na soboteckém náměstí uskutečnil předvánoční jarmark. Své výrobky z papíru, přírodnin, keramiky a dalšího výtvarného materiálu zde nabízeli žáci naší školy, kteří je vyrobili v hodinách výtvarné výchovy a pracovních činností. Na úvod celé akce zazpíval několik koled školní sboreček pod vedením Mgr. Jindřicha Bady a Mgr. Kamila Šislera. Před pódiem se objevil i živý betlém ztvárněný žáky 6. A, kteří si v hodinách výtvarné výchovy vytvořili pod vedením MgA. Adély Brabcové pestré kostýmy. Kromě sv. Josefa a Marie se zde objevili andělé a tři králové. Celkový výtěžek z vánočního jarmarku ve výši **23.136 Kč** byl poukázán na účet handicapovaného chlapce Honzíka, kterému tato částka přispěje na úhradu nákladů spojených s náročnou rehabilitační péčí. Děkujeme všem rodičům a přátelům školy, že podpořili velice dobrou věc.

Poděkování

Děkujeme žákům a zaměstnancům ZŠ Sobotka, že se rozhodli akci VÁNOČNÍ JARMARK podpořit našeho Honzíčka. Všem, kteří se na akci podíleli, patří naše velké poděkování a úcta za to, že při každodenních starostech myslí i na ty, kteří potřebují pomoc. Je neuvěřitelné, kolik peněz se dětem podařilo vybrat pro Honzíčka, čímž mu pomůžou realizovat v lednu další rehabilitační pobyt

v rehabilitačním zařízení Adeli Medical Center Piešťany na Slovensku. Vaše pomoc nám dává obrovskou sílu bojovat dál a vybojovat Honzíčkovi lepší život. O to více nás těší, že se do celé akce zapojily děti.

Přejeme všem krásný rok 2017, hlavně hodně zdraví!!!

Petra, Honza a Honzíček Hanušovi
Radek Štaff

13. ROČNÍK SOUTĚŽE „JÁ UŽ TO ZNÁM, UMÍM“

Královnou mezi soutěžemi je jednoznačně „Já už to znám, umím“ pořádaná Střední školou technickou a řemeslnou v Novém Bydžově. Vždyť kde se sejde průměrně 450 účastníků ze 40 škol, aby si to rozdali ve znalostech praktických oborů? Klobouk dolů před organizátory soutěže, která letos vstoupila do 13. ročníku. Naše škola se pravidelně zúčastňuje a i letos jsme se mezi soutěžícími neztratili, byť se nás zapojila oproti jiným školám hrstka.

Velmi pěkné bronzové umístění získala Lucie Richterová v kategorii Zahradník, kde soutěžilo 35 žáků.

Stejně umístění získal žák osmého ročníku Jan Pohl v kategorii Automechanik z počtu 41 soutěžících.

Dále soutěžily Petra Loumová a Klára Rozhonová jako kuchařky (36. a 46. místo z 63 účastníků), Michaela Pažoutová a Adéla Kuželová jako cukrářky (26. a 35. místo z 93 účastníků).

A kde jsou všichni ostatní žáci hrdě se hlásící na učební obory SOU Škoda Mladá Boleslav?

Zatímco borci soutěžili, pedagogové absolvovali setkání se zástupci velkých zaměstnavatelů regionu, kteří si jedním dechem a bez servítků stěžovali na nedostatečný počet kvalifikovaných a manuálně zručných zaměstnanců a nabádali nás pěstovat ve školách pozitivní vztah k manuální práci a morálně volní vlastnosti s tím související, s čímž nelze než souhlasit.

Mgr. Břetislav Šimral

KNÍŽKA, KTERÁ POHLADÍ

V předvánoční páteční odpoledne 9. prosince 2016 proběhl v atriu základní školy za účasti autorky a ilustrátorky křest knížky veršů pro děti „Co mě těší na světě“.

Autorkou publikace pro nejmenší čtenáře je básnířka Milena Hercíková, ilustrace k jednotlivým básničkám na míru vytvořila výtvarnice Adéla Brabcová, která na naší škole učí výtvarnou výchovu.

Na úvod zazněla známá melodie z pohádky Tři oříšky pro Popelku v podání flétnistek Kateřiny Badové a Kristýny Ceeové, poté nastoupily děti ze 2. B, které si pod vedením paní

učitelky Kateřiny Jiráskové připravily krátké pásmo veršů ze křtěné knížky a následně ji různí přivítali na svět ředitelka školy Jana Knapová a divadelní režisér Josef Kettner.

Všichni přejeme knížce „Co mě těší na světě“, aby se dostala k velkému počtu malých čtenářů a k jejich rodičům, aby udělala radost dětem pod vánočním stromečkem. V dnešní době je trh sice zahlcen velkým množstvím publikací pro děti a mládež, ale kvantita zabíjí kvalitu, a tak je často velký problém najít takto vkusnou publikaci.

Mgr. Naďa Ortová

POZDRAV NA ROZLOUČENOU

Milí spoluobčané ze Sobotky a okolních obcí, chtěli bychom se touto cestou s Vámi po 53 letech působení jako veterinární lékaři v Sobotce rozloučit. Chceme vám říct, že jsme mezi vámi byli rádi a našli jsme zde řadu dobrých přátel, na které nikdy nezapomeneme. A snad se nám podařilo i něco dobrého udělat pro lidi i zvířata.

Poděkovat chceme panu starostovi i jeho zástupci jednak za blahopřání k manželovým 85. narozeninám, ale i za účast a dárek na pěkném předvánočním posezení, které nám v tajnosti na rozloučenou připravili naši přátelé v čele s Dájou Fáměrovou, Alenkou Pospíšilovou, Petrou Matouškovou, Honzíkem Jiráskem, J. Vraným a několika dalšími. Jim všem moc děkujeme za pří-

pravu celého setkání i za dárky. Díky za společně prožité zážitky uplynulé doby.

Osvěžili jsme si vzpomínky na naše působení v kultuře a ve veřejném životě města. Rádi vzpomínáme na roky, které jsme strávili se soboteckými školáky z přírodovědeckého oddílu. Děti jsme se snažili vést k lásce a ochraně přírody. Označili jsme tabulkami řadu památných stromů Sobotce a vysadili hodně nových stromků, jejichž další růst děti mohly sledovat, třeba řadu lip po levé straně cesty ke hřbitovu.

Vzpomínáme také na pomoc na počátku generální opravy soboteckého chrámu páterem Petrem Němcem a jejím dokončení panem děkanem Zd. Maryškou. I na podporu generální rekon-

strukce základní školy, budov, které jsou chloubou našeho města.

A teď bychom rádi poděkovali manželům Balákovým, kteří nám umožnili po spravedlivé restituci jejich rodinného statku zde tak dlouho bydlet a provozovat veterinární ordinaci. S Balákovými jsme žili ve velmi dobrých vzájemných vztazích a i při stěhování nám všemožně vyšli vstříc.

My se nyní stěhujeme k rodině syna Martina do Jilemnice. A teď po životě prožitém mezi Vámi se chceme rozloučit. Víme, že se budeme vždy rádi vracet a že Sobotka pro nás zůstane domovem. Do dalších let Vám přejeme všechno dobré, pokoj v duši, doma, v okolí i celém světě. Sobotce přejeme, ať, včetně zachování svých tradic, nadále vzkvétá, lidé zde spokojeně žijí a mají se rádi. *Vzpomínající manželé Košelkovi*

KNIHOVNA

KNIHOVNA BYLA PLNÁ ANDÍLKŮ

Knihovna byla plná andílků? Kdy? Přece na vánočním čtení! Andílci a andělíčci z Mateřského centra Ťapík pod vedením Zdeny Badové kouzelně zpívali koledy a vánoční písničky, knihov-

nou se nesly něžné, jímavé texty v podání členek Studia Šrámkova domu a jejich vedoucí Lady Blažejové, voněl čaj, drobilo se vánoční cukroví, sypaly se třpytky.

Knihovna praskala ve švech, bylo to hektické, bylo to úžasné. Moc děkuji všem, kteří přišli, kteří vystupovali, kteří si zazpívali nebo jen tiše poslouchali. Díky moc za krásný předvánoční podvečer.

BŘEZEN PATŘÍ ČTENÁŘŮM

S pomalu se blížícím jarem se přibližuje i celostátní akce na podporu čtenářství – Březen měsíc čtenářů. Březen bude v naší knihovně tedy opět ve znamení knih a čtení. Celý měsíc budou v knihovně probíhat přednášky, besedy, čtení pro děti.

Hlavním tématem měsíce bude připomenutí výročí narození Josefa Čapka. V knihovně bude možné zhlédnout po celý měsíc výstavu **Josef Čapek – malíř, básník, spisovatel**. Výstava podává ucelenou informaci o životě a díle tohoto umělce, který byl tak trochu ve stínu svého bratra Karla. Je zde dokumentována jeho tvorba literární i výtvarná a odvíjí se zde jeho životní příběh. Výstava zachycuje mládí, studia, první společné tvůrčí počátky s Karlem Čapkem, předválečnou avantgardu, volnou malbu i práci pro obživu, umělecky naplněná 30. léta 20. století, umělcův boj proti totalitě a konec v koncentračním táboře. Je doplněna faktografickými údaji – soupisem literárního díla, výstav, zastoupením v galeriích. Expozice bude doplněna filmovým uměleckým dokumentem **Nekonečná pouť Josefa Čapka**. Výstava bude knihovně zapůjčena Památ-

níkem Karla Čapka a jste na ni všichni srdečně zváni.

A co nás tedy všechno v březnu čeká?

Březen zahájíme hned v pátek 3. března besedou s nejstarší žijící soboteckou autorkou, paní **Miloslavou Kovářovou**, a připomeneme si tak její významné životní jubileum.

Ve středu 8. března se bude konat přednáška PhDr. Radky Vokounové **Je neviditelné, ale bolí**. Přednáškou zahajujeme cyklus věnovaný sociální tematice.

Příběhy lidí z Titaniku společně prožijeme v pondělí 13. března díky putavému vyprávění paní Dany Šimkové. V první části se dozvíme více o stavbě, plavbě a potopení Titaniku, o nejnovějších objevech a o současných možnostech, jak si pořídit originální artefakt a kam jít na výstavu. Ve druhé části se seznámíme s osudy 40 lidí a zvířat, kteří se na lodi plavili. Během přednášky uvidíme skutečné záběry Titaniku ze dne vyplutí, uslyšíme autentický záznam melodie, která zněla v osudnou noc 15. dubna 1912 na jednom ze člunů, budeme se moci dotknout originálních kousků z vraku.

Ten samý týden, v pátek 17. března, si díky přednášce prom. historika Karola

Bílka připomeneme dvousté výročí založení lékárny v Sobotce a historii zdejšího zdravotnictví.

Cyklus přednášek o zdravé výživě pokračuje, více o problematice onemocnění cukrovkou se dozvíme díky přednášce Ing. Kozderkové, která proběhne v úterý 21. března.

Čtenářské dílny pro děti probíhají pravidelně, ale vůči dospělým se zatím knihovna chovala macešsky. Toto bychom chtěli alespoň trochu napravit a na pátek 24. března vyhlášíme Čtenářskou dílnu pro dospělé. Vezměte svou rozečtenou knížku a přijďte do knihovny, budeme si společně číst, mluvit o knížkách a vzájemně si zajímavé tituly doporučovat.

Na úplný konec měsíce, v pátek 31. března budeme cestovat, díky přednášce spojené s projekcí pánů Kvardy a Chluma se společně podíváme tentokrát na **Island**.

Jako už tradičně, zapomnětliví čtenáři mohou během celého měsíce bez obav ze sankcí do knihovny přinést knihy, které již měly být dávno vráceny, je vyhlášená čtenářská amnestie.

Od počátku března se opět rozeběhne burza knih vyřazených z fondu knihovny.

VIRTUÁLNÍ UNIVERZITA TŘETÍHO VĚKU V MĚSTSKÉ KNIHOVNĚ FRÁNI ŠRÁMKA ZAČÍNÁ

Motto: „Výuka přichází za seniorem“

Virtuální univerzita třetího věku v Městské knihovně Fráni Šrámkova se otevírá všem zájemcům.

Tématem prvního cyklu přednášek je **Etika, jako východisko z krize společnosti**. První z přednášek se koná již **6. února od 9:30 hod.** v prostorách knihovny. Pokud si stále nejste jistí, zda je pro vás tento způsob studia vhodný, přijďte se jen podívat, připojit se k účastníkům můžete i později.

Více o projektu naleznete na webových stránkách univerzity: www.e-senior.czu.cz, na webových stránkách knihovny: www.knihovnasobotka.cz, vaše dotazy ráda zodpovím i osobně. Všichni jste zváni.

KNIŽNÍ NOVINKY

Výběr z knih, pořízených za poslední dva měsíce do knihovny:

Beletrie

Douglas Adams: Stopařův průvodce galaxií
 Jiří Březina: Polednice
 John Kerr: Nebezpečná metoda
 Keith Stuart: Kluk z kostek

Naučná literatura

Michaela Dombrovská: Pravidla pozitivního sobectví
 Jan Hnízdil: Cvičení při bolestech zad
 Karel Hvizďala: Evropa, Rusko, teroristé, běženci
 Markéta Pilátová: S Baťou v džungli

Beletrie pro mládež

Douglas Adams: Doctor Who. Město smrti
 Pavel Čech: Dobrodružství pavouka Čendy
 Daniela Krolupperová: Ztracená náušnička
 Petr Stančík: O díře z Trychtýře

Magdaléna Šrůtová, knihovnice

HOKEJ POD ŠIRÝM NEBEM

Letošní „Ladovská zima“ nás potrápila svými mrazy a přívaly sněhu, ale přála zimním sportům. Běžkaři nemuseli odjíždět do horských středisek a vyjeté stopy byly v okolí Sobotky. V nedalekém Dolním Bousově zamrzly rybníky a na jednom z nich, „Pískováku“, se v neděli 15. ledna uskutečnilo hokejové utkání mezi Dolním Bousovem a Sobotkou. Vlastně Sobotku zastoupil Osek, neboť celé sportovní utkání domluvil

pan J. Vávra. Organizace se chopil J. Plíšek, hokejista z Dolního Bousova. Bousováci nastoupili v retro dresech se znakem JISKRA Dolní Bousov, borci z Oseku, v čele se starostou Ing. D. Horákem v modro-žlutých dresech. Fandové tohoto sportu i zvědavci zaplnili břeh rybníka, pár diváků se odvážilo i do rozmočeného sněhu na rybník. Pan starosta Dolního Bousova M. Boček vhodil čestné buly a regulérní zápas začal. Hrá-

lo se na tři třetiny a celé utkání bylo pod taktovkou známého bousovského rozhodčího J. Vlčka. Do vedení se dostal Osek, ale nakonec utkání skončilo 4:4, o prodloužení se nepovedl vstřelit gol ani jedné straně, a tak došlo na nájezdy, kde byl úspěšnější tým hráčů z Oseku. Domnívám se, že o medaile nikomu nešlo, spíš o fajn strávené sportovní odpoledne a zážitky.

Pavína Havlová

SPOLEČENSKÁ OZNÁMENÍ

Vzpomínka na Libora Dolenského. Rod Dolenských patřil od konce 18. století k nejvýznamnějším na Sobotce. Byli to většinou učitelé. Dobře si pamatujeme zvláště tři jeho generace ve 20. století. Hlavou rodu byl tehdy František Dolenský, zahradní architekt a zahradník, milovník sobotecké minulosti, výborný amatérský novinář a filatelista. Jeho obdiv k české historii se projevil i ve jménech jeho dětí a vnoučat. Synové Přemysl a Horymír, Přemkovy děti Radmila, Častava a Libor. Přemek byl známý sportovec a malíř. Žil v Mladé Boleslavi, ale opravdu doma byl v Sobotce. To zdědily i jeho děti. Radka zde dokonce chodila do školy a všechny se postupně staly oporami Recitačního studia Šrámkova domu. Nejprve Radka, pak Tava a nakonec i nejmladší Libor.

Ten se narodil 29. července 1953 v Mladé Boleslavi. Pamětníci Šrámkových Sobotek v dobách našeho mládí před 40 – 50 roky ho znali jako veselého společenského kluka, který rád tancoval, zpíval a nezkažil žádnou legraci. Po otcově vzoru vystudoval boleslavskou Střední průmyslovou školu strojní a jako on pracoval celý život až

do odchodu do důchodu v tamní „škodovce“, jak se dodnes lidově říká podniku AZNP a jeho pokračovateli Škoda Auto. Byl technickým úředníkem. Převzal i boleslavský rodinný dům a žil zde s manželkou a dvěma syny. Po otci zdědil i vztah k umění, jen místo malování ho lákalo herectví – působil v mladoboleslavském ochotnickém souboru Kollár. Plnil i rodinný odkaz, že nejstarší mužský člen rodu má pokračovat v psaní rodinné kroniky, kterou založil děda.

V poslední době byl Libor těžce nemocen a 1. října 2016 v Mladé Boleslavi zemřel. Bylo mu teprve 63 let. I v jeho případě platí, že nezapomeneme!

Dne 11. prosince 2016 nás po dlouhé nemoci opustil **JUDr. Milan Oppelt**. Narodil se 8. června 1938 v Mladé Boleslavi, dětství a mládí prožil v Sobotce, kde navštěvoval obecnou a měšťanskou školu. Ve studiích pokračoval na gymnáziu (tehdy jedenáctileté střední škole) v Turnově (maturoval roku 1955) a na Právnické fakultě UK v Praze, kterou dokončil roku 1960. Celý život pracoval jako právník v hlavním městě, stále však pěkně vzpomínal na svůj rodný kraj a naše město. Do Českého ráje se v posledních letech vracel při návštěvách chalupy v Libošovicích s manželkou Zorou a syny Janem a Šimonem. – Poslední rozloučení s Milanem Oppeltem proběhlo 19. prosince 2016 v Praze v Obřadní síni na Vinohradech.

Se smutnými zprávami se na přelomu roku roztrhl pytel. Jedno oznámení v černém rámečku za druhým. Na tom posledním bylo jméno **Ing. Miloslav Šulc**. Zemřel v Praze 17. ledna 2017, bylo mu téměř 84 roků. Není to tak dlouho, co jsme přinesli v našem časopise krásný článek o jeho životě z pera jeho sestry Jenky.

A přesto se chce znovu a znovu vzpomínat. Na studentská léta, kdy jsme týden co týden jezdili do Prahy zprvu vlakem či autobusem s přestupem v Mladé Boleslavi, někdy kombinovaným přestupem z promrzlého vlečňáku autobusu, později přímo prvním dálkovým autobusem. Na skautské loutkové divadélko Na Sále, kdy i Míla patřil mezi nadšené loutkoherce. Na počátky Zpravodaje Šrámkovy Sobotky, kdy dvě čísla vždy putovala do Ledče nad Sázavou na adresy Ing. Vladimír Krejčík a Ing. Miloslav Šulc. „Krejda“ zemřel poměrně mladý již před 20 lety, 25. února 1996, bylo mu 63 let. „Šulan“ ho následoval nyní...

S pomocí rodinných příslušníků vzpomínal Karol Bílek

BLAHOPŘEJEME

Dnešní přehlídku našich jubilujících spolupracovníků musíme začít až v Trutnově. Zde se dožívá 4. února pětasedmdesátin **univ. prof. PhDr. Vladimír Wolf**. Vynikající historik a vlastivědný pracovník Podkrkonoší, muzejník a archivář, po r. 1989 vysokoškolský profesor v Hradci Králové. A již půl století náš spolupracovník. – Hezký a hodnotný vlastivědný článek umí napsat i kronikářka **Vlasta Tykvoová** ze Hřiměnína, která má u svého jména datum narození 21. ledna 1947. –

Své životní jubileum 70 let oslaví dne 1. března pan **Stanislav Škaloud** ze Staňkovy Lhoty. Přejeme manželovi, tatínkovi a dědečkovi hodně pevného zdraví, štěstí, lásky a rodinné pohody. Do dalších let mnoho životního elánu, radost z vnoučátek a pravnoučka. Děkujeme za jeho lásku, obětavost a za vše, co pro nás v životě udělal. To vše mu ze srdce přejí manželka Květa, syn Petr s Janou, syn Standa, vnoučata a pravnouček

Srdečně blahopřejeme i dlouholetému starostovi Dolního Bousova **Josefu Vynikalovi**, který se 11. února rovněž dožívá neuvěřitelné sedmdesátky. – Stejně neuvěřitelnou šedesátku oslaví 13. února **RNDr. Jan Samšíňák**, současný hospodář na Šolcově statku. Nejen že ho udržuje v perfektním stavu, ale pokračuje zde úspěšně v kulturních akcích svého otce. – Hezké kulaté jubileum dostihlo 25. ledna také dlouholetou ředitelku Mateřské školy v Sobotce **Veroniku Macounovou**. Přejeme všem jubilantům hodně zdraví, spokojenosti a úspěchů do dalších let. K. B.

ZLATÁ SVATBA

Dne 10. prosince 2016 manželé **Radoslava a Josef Najmanovi** oslavili zlatou svatbu. Do dalších společných let hodně zdraví, štěstí, spokojenosti a radosti z vnoučat přeje

dcera Radka s rodinou

KULTURNÍ KALENDÁŘ

10. 2. 1697 se narodil sochař a řezbář **Josef Jiří Jelínek**, autor výzdoby soboteckého chrámu.
10. 1. 1857 se narodil dlouholetý mladějovský řídící učitel **Josef Jakubec**, výborný včelař.
12. 2. 1857 se narodil významný malíř a vlastivědný pracovník Českého ráje **Jan Prousek**.
5. 2. 1867 se narodil kněz a český historik **František Teplý**. Napsal i studii o zkáze Křižánku.
8. 2. 1867 se narodil sobotecký obchodník a starosta Obchodního grémia **Jan Havlík**.
14. 2. 1867 zemřel majitel kosteckého panství, generál jízdy **Eugen Wratislav-Netolický**.
19. 1. 1877 se narodil nejznámější sobotecký básník, prozaik a dramatik **Fráňa Šrámek**.
25. 1. 1877 se narodil učitel, hudební skladatel a dirigent **Karel Chvalovský**, učil i v Sobotce.
15. 2. 1877 zemřel v Praze obrozenecký kněz, „libušský jemnostpán“ **P. Antonín Marek**.
21. 1. 1887 se narodila sochařka **Karla Vobišová-Žáková**, autorka bust V. Šolce a F. Šrámka.
30. 1. 1887 zemřel hospodářský úředník **Josef Pitr**, vlastivědný pracovník na Obrubecku.
20. 2. 1887 zemřel **Josef Ferdinand Šimůnek** z Dobšic, sobotecký kaplan a kulturní činitel.
18. 2. 1897 se narodil učitel, kronikář a básník **Jan Boudyš**. Nejdéle žil v Březně a v Sobotce.
19. 1. 1917 se narodil **František Hejn**, dlouholetý tajemník a předseda MěstNV Sobotka.
12. 1. 1927 zemřel přítel Václava Šolce, odbojový pracovník za I. světové války **Josef Dürich**.
16. 1. 1927 se narodil spisovatel a dramatik **Oldřich Daněk**, dlouholetý sobotecký chalupář.
27. 1. 1927 zemřel prof. **Josef Lhota** ze Skyšic, projektant krásné sobotecké školy v r. 1892.
9. 2. 1927 se narodil vlastivědný pracovník a spolkový činitel **Jaroslav Folprecht** z Přepeř.
23. 1. 1937 zemřel významný český historik prof. **Josef Pekař**, autor báječné Knihy o Kostí.
18. 2. 1947 zemřel sobotecký učitel a ředitel měšťanské školy, překladatel **František Šádek**.
18. 1. 1957 zemřel bývalý sobotecký soudce, hudební skladatel a publicista **Cyril Sychra**.
21. 1. 1957 zemřel přítel Fráni Šrámka, sobotecký archivář a patriot, prof. **Ladislav Mach**.
8. 2. 1957 zemřel dlouholetý pečlivý vesecký starosta a kronikář, rolník **Josef Taneček**.
9. 2. 1957 zemřel sobotecký soudce, starosta Československé obce sokolské **Josef Truhlář**.
20. 2. 1977 zemřela čestná občanka Sobotky, nár. umělkyně spisovatelka **Jarmila Glazarová**.
27. 2. 1977 zemřel dlouholetý podkostecký kronikář a náš spolupracovník **Rudolf Sušánka**.
27. 1. 1987 zemřela obětavá sobotecká kulturní pracovníce **Jindřiška Slavíková** z Karlova.
16. 1. 2007 zemřel dlouholetý sobotecký spolkový pracovník (fotbal, Sokol) **Josef Vrána**.
26. 1. 2012 zemřel rozhlasový režisér a spolupracovník Šrámkovy Sobotky **Jiří Hraše**.
27. 2. 2012 zemřel významný kulturní pracovník Soboteka **Květoslav Fryšný** z Libošovic.

DO SOBOTECKÉ KNIHOVNIČKY

Milena Kovářová: Pajda a Papulka a noví malí. Vydáno vlastním nákladem 2016, 64 s. Jako třetí díl pohádkového vyprávění o dvou malých kočičkách a jejich přátelích napsala sobotecká autorka hezkou knížku, kterou kouzelně ilustrovala další regionální umělkyně, mladá sobotecká učitelka Adéla Brabcová. Setkáme se tu se známými z předchozích dílů – andulkou Tuláčkem, kočičkou Micinkou, králičky Kudlou a Madlou a dalšími, ale děj naplňují i nová zvířátka, zvláště vlkodav Max. A samozřejmě nechybí ani všudypřítomný Skřítek a jeho kamarádka víly. Knížka je určena dětem od tří let a vychází k devadesátým autorčiným narozeninám. Dostat ji můžete v Městském informačním středisku v Sobotce. Besedu se spisovatelkou připravuje Městská knihovna Fráni Šrámka v Sobotce na březen.

Zároveň upozorňujeme na další dvě dětské knížky, na nichž se podíleli naši krajané, respektive krajanky. Ilustrátorka Pajdy a Papulky Adéla Brabcová vytvořila výtvarný doprovod také ke knížce **Mileny Hercíkové Co mě těší na světě** (RK Liberec 2016, 48 s.) a sobotecká chalupářka

Vendulka Pražská je autorkou obrázků v knížce **Dity Křišťanové Hledá se Hugo. Velký železniční příběh** (SUN Říčany, 3. vydání 2016, 158 s.).

Všechny tři knížky doporučujeme našim dětem.

Karel Čermák: Český ráj. Tak Ti teda pišu ... III. Kalendář na rok 2017 (Gentiana Jilemnice). Je těžké vymýšlet nová slova chvály na kalendáře jilemnické Gentiany, věnované Českému ráji a Podkrkonoší. Jejich spiritus agens Karel Čermák v nich využívá své úžasné sbírky pohlednic našeho kraje a doplňuje je bohatými a přesnými znalostmi jeho minulosti. I letošní kalendář je sestaven z pohlednic Českého ráje, psaných převážně v první polovině 20. století, jejichž text není nijak upravován a přímo opojně dýchá lidovou mluvou. Není divu, že mnoho majitelů těchto kalendářů si je ukládá do svých knihoven.

Kalendáře s reprodukcemi starých místopisných pohlednic a fotografií začaly vydávat i jiné firmy (na rok 2017 např. Stanislav Olt – Jičínsko, nebo Jaroslava Kalousková – Místopis Jičínka), ty jsou ale zaměřeny komerčně a nedosahují úrovně kalendářů Gentiany.

JUBILEA

Dne 14. 12. 2016 oslavil 80 let pan **Jiří Táborský** ze Sobotky. Pochází z Posázaví od Svatého Prokopa ze zemědělské rodiny. Této tradici zůstal věrný. Pracoval na statku v Cerekvici nad Bystřicí. Pak se dostal do Sobotky do JZD jako vedoucí rostlinné výroby. Manželka Marie pracovala jako vedoucí poštovního úřadu. Manželé Táborských mají tři děti, šest vnoučat, tři pravnoučata. Všichni se mají rádi a navštěvují se. Pan Táborský je příjemný pán, se kterým se dobře povídá. Má mnoho zálib – fotografování, rybaření, cestování. Ze svých cest má doma vystavených mnoho suvenýrů. Panu Táborskému přejeme do dalších let hodně zdraví a spokojenosti.

Dne 20. 12. 2016 oslavila paní **Marie Peterková** 80 let. Paní Peterková se do Čech přistěhovala s rodiči, kteří byli Volynští Češi. Žili v Postoloprtech, kde rodiče měli hospodářství. Hodně rodičům pomáhala, umí všechny práce v hospodářství. Paní Marie vystudovala Střední zdravotnickou školu v Ústí nad Labem, její obor byl zaměřen na porodnictví. Po studiu pracovala jako porodní asistentka. Svou práci i své kolegy měla ráda, i oni ji měli rádi. Posléze se dostala do Jičína, má tři děti. S přítelem si v Sobotce postavili rodinný dům. Paní Peterkové přejeme zdraví a pohodu.

Dne 17. 1. 2017 oslavila krásné životní jubileum 80 let také paní **Danuše Žďánská** ze Spyšovské ulice v Sobotce. Paní Žďánská je vdova po soboteckém kapelníkovi dechové hudby Oldřichu Žďánském. Má dvě děti a čtyři pravnoučata. Paní Danuše pracovala na mnoha místech, v Lomnici nad Popelkou ve výrobně sucharů, ve firmě Sněžka, kde šila, a také pro bižuterii v Jablonci nad Nisou navlékala korálky. Dnes bydlí sama, děti a vnoučata ji navštěvují, má z nich radost. Paní Žďánské přejeme hodně zdraví, pohodu a spokojenost.

Dne 25. 1. 2017 oslavil 85 let pan **Ladislav Košelka**, zvěrolékař ze Sobotky. Pan Košelka se narodil na Valašsku v rolnické rodině. Vystudoval Vysokou školu veterinární v Brně. Tam založil hudební kvarteto a hrál i ve fakultní dechovce. Také byl členem recitačního a dramatického kroužku. V roce 1963 se oženil s kolegyní Marií Infeldovou. Následující rok oba dostali „umístěnku“ do Sobotky. A v Sobotce po dobu čtyřiceti let pan Košelka zajišťoval veterinární péči. Jeho zásluhou se podařilo zlikvidovat nebezpečné nákazy u skotu a prasat. V dalších letech se věnoval péči o drobná zvířata v sobotecké veterinární ošetřovně. Mnoho lidí vzpomíná, jak pan doktor léčil jejich miláčky. V Sobotce byl oblíbený, i zde působil také jako hudebník v hudbě pana Janků a v dechové hudbě pana Oldřicha Žďánského. S manželkou vychovali tři děti, syna Jiřího (veterinární lékař), dceru Lenku (inženýrka ekonomie) a syna Martina (lékař). Pan Košelka s paní mají z dětí a vnoučat velkou radost. Manželé Košelkovi se v lednu odstěhovali ke svému synovi do Jilemnice, na Sobotku ale určitě nezapomenou. I my děkujeme za jejich působení v Sobotce jak v odborné činnosti, tak v oblasti kulturní a společenské. Panu doktorovi přejeme zdraví, spokojenost a pohodu.

Dne 31. 1. 2017 oslavila 80 let paní **Blažena Nováková** z Krátké ulice v Sobotce. Stále příjemná a usměvavá paní se narodila v Lomnici nad Popelkou. Má tři dcery, pět vnoučat a čtyři pravnoučata. Je vyučená poštovní úřednice. S manželem bydleli 46 roků v hájence na Kosti. Nyní bydlí v Domově pro seniory v Sobotce. Líbí se jim tam. Každou středu se schází ve společenské místnosti a besedují s baráčníky. Vždy se na tato setkání těší. Paní Novákové přejeme vše nejlepší, hodně zdraví a pohodu.

Všem oslavencům přejeme mnoho zdraví do dalších let a spokojenost ve svých rodinách. *Hana Rulcová*

VZPOMÍNKA

Dne 13. prosince 2016 se dožil v Domově důchodců v Chomuticích 85 let pan **František Buchberger**. Iša žil celý život se svou maminkou, která se o něj pečlivě starala, v Sobotce. Po její smrti v roce 1994 byl František umístěn do domova, kde si oblíbil sestřičky a je tam velmi spokojen. Nezapomněl na Sobotku a hlavně na lidi, které si pamatuje. Určitě si na něj vzpomenu starší občané, vzpomenu si, jak si vykračoval s berlemi u sokolovny a potom po přestěhování na náměstí pod podloubím.

A tak mu přejeme do dalších let hlavně zdraví, úsměv na tváři a dny plné sluníčka, které má tak rád.

H. Holdová s rodinou a Marie Drapáková

Dne 5. ledna uplynul rok od chvíle, kdy zemřel pan **Martin Bázler** ze Sobotky. Stále na něj s láskou vzpomínáme. Vy, kteří jste ho měli rádi, vzpomeňte s námi.

Děkujeme.

Matka, syn Jakub, bratr Milan s rodinou a spolužáci ze ZŠ Sobotka.

OPUSTILI NÁS

Listopad

Dne 29. listopadu 2016 zemřela ve věku 87 let paní **Emilka Baniarová** ze Sobotky.

Prosinec

Dne 12. prosince 2016 zemřela ve věku 76 let paní **Marie Studecká**, rozená Borovičková – Drábová z Vesce.

Dne 27. prosince 2016 zemřel ve věku 73 let pan **Miroslav Barkman** z Dobšic.

Dne 28. prosince 2016 zemřela ve věku 59 let paní **Božena Holková**, rozená Šoutová ze Sobotky.

Leden

Dne 4. ledna 2017 zemřel ve věku 73 let pan **Josef Folprecht**, rodák ze Samšiny.

Dne 18. ledna 2017 zemřel ve věku 77 let pan **Josef Vlček**, pekař ze Sobotky.

Dne 23. ledna 2017 v požehnaném věku 96 let zemřela paní **Liibuše Drholcová**, rozená Moravcová, učitelka v. v. ze Sobotky.

KULTURNÍ A SPOLEČENSKÉ AKCE V SOBOTCE A OKOLÍ

NEZAKŘIKNUTÍ 2017

Městské divadlo Solnice v Sobotce – 17. 2. 2017 / 18:00
Studio Šrámkova domu zve všechny své příznivce na druhý ročník festivalu dětského sólového přednesu. Těšit se můžete na soutěžní recitační výstupy.

KINO

Rodinný film **Doba ledová 5 - Mamutí drcnutí**
Městské divadlo Solnice v Sobotce – 18. 2. 2017 / 17:30

MARKVART MEZI LIDOŽROUTY

Městské divadlo Solnice v Sobotce – 25. 2. 2017 / 19:00
Divadelní spolek Markvartice vás zve na další své představení.

JARNÍ OČISTA – JE DETOXIKACE TĚLA POTŘEBNÁ?

Městská knihovna F. Šrámka v Sobotce – 28. 2. 2017 / 18:00
Přednášky o zdravém životním stylu pokračují. První z letošního cyklu o zdravé výživě pokračuje přednáškou Ing. Dagmar Kozderkové.

BESEDA S MILENOU KOVÁŘOVOU

Městská knihovna F. Šrámka v Sobotce – 3. 3. 2017 / 18:00
Beseda s nejstarší soboteckou autorkou pořádaná u příležitosti jejího významného životního jubilea.

JE NEVIDITELNÉ, ALE BOLÍ

Městská knihovna F. Šrámka v Sobotce – 8. 3. 2017 / 18:00
Přednáškou o domácím násilí PhDr. Radky Vokounové zahajujeme cyklus večerů zaměřených na sociální tematiku.

PŘÍBĚH TITANIKU

Městská knihovna F. Šrámka v Sobotce – 13. 3. 2017 / 18:00
O stavbě lodi, její první a jediné plavbě bude vyprávět Dana Šimková.

HISTORIE SOBOTECKÉHO ZDRAVOTNICTVÍ

Městská knihovna F. Šrámka v Sobotce – 17. 3. 2017 / 18:00
Cyklus přednášek o staré Sobotce pokračuje přednáškou prom. historika Karola Bílka věnovanou 200. výročí otevření lékárny v Sobotce a historii soboteckého zdravotnictví.

ČUKROVKA – JAK SE STRAVOVAT, ABYCHOM JÍ PŘEDEŠLI

Městská knihovna F. Šrámka v Sobotce – 21. 3. 2017 / 18:00
V rámci cyklu o zdravé výživě v přednášce věnované tentokrát závažnému civilizačnímu onemocnění, bude opět přednášet Ing. Dagmar Kozderková.

ČTENÁŘSKÁ DÍLNA PRO DOSPĚLÉ

Městská knihovna F. Šrámka v Sobotce – 24. 3. 2017 / 18:00
Vezměte své rozečtené knížky a přijďte do knihovny.

ISLAND

Městská knihovna F. Šrámka v Sobotce – 31. 3. 2017 / 18:00
Cestovatelská beseda s projekcí pánů Kvardy a Chluma.

VELIKONOČNÍ OLDIES PARTY

Sokolovna Sobotka – 14. 4. 2017 / 21:00
Srdečně vás zveme na velikonoční, pomlázkovou Oldies party s hity 80. a 90. let i nového Millénia. Uvádí moderátor a diskžokej Z. Vranovský.

Živé jesličky – foto: R. Vokounová

Zima v Sobotce – foto: Z. Kráček

Okresní kolo ve florbalu
– sobotečtí „Fráňové“ získali druhé místo.

Vánoční jarmark – pěvecký sboreček ZŠ Sobotka,
pod vedením Mgr. J. Bady a Mgr. K. Šislera

VÝZVA

hledáme fotografie města z 2. poloviny 20. století

Obracíme se na občany, rodáky, ale i chalupáře a návštěvníky města s prosbou, zda mohou zapátrat v rodinných archivech fotografií a pokusit se nalézt jakoukoli fotografii z let 1945 - 2010, která by dokumentovala podobu a život města. Fotografie využijeme k realizaci vydání knižní publikace k 520. výročí povýšení Sobotky na město.

PRODEJ SLEPIČEK

Drůbež Červený Hrádek prodává slepičky typu **Tetra** hnědá a **Dominant** ve všech barvách **z našeho chovu!** Stáří 14 - 19 týdnů. Cena 149-180,- Kč/ks.

Prodej se uskuteční: **18. března 2017**

Sobotka – u vlak. nádraží – 15.20 hod.

Při prodeji slepiček – **výkup králíčích kožek** –
cena dle poptávky.

Informace : Po-Pá 9.00 – 16.00 hod.

tel.: 601 576 270, 728 605 840

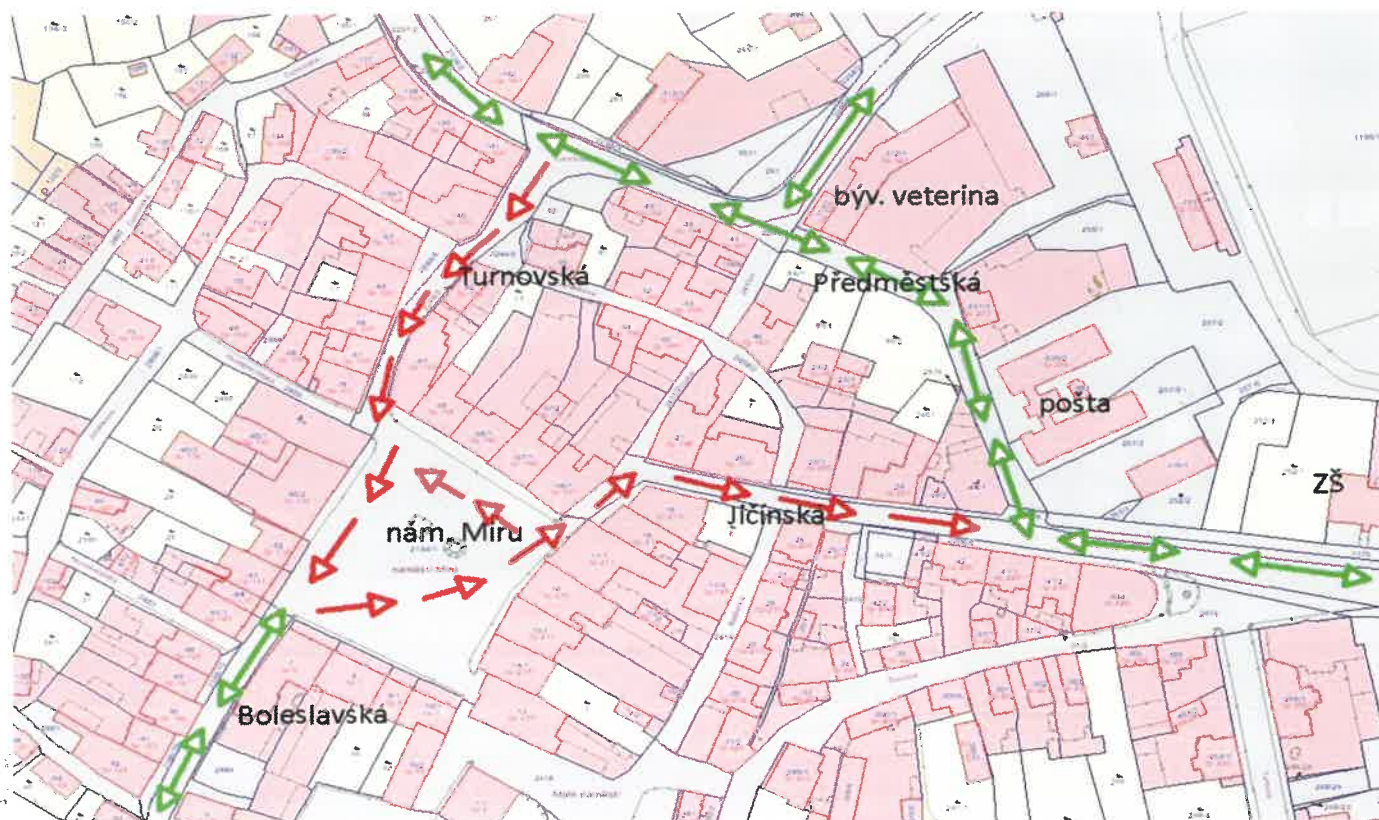

Schéma – návrh systému jednosměrných ulic Turnovská a Jičínská.

Podzimní taneční TaPŠ ILMA 2016 Sobotka a Dolní Bousov

Spisovatelka Milena Hercíková a ilustrátorka MgA. Adéla Brabcová
– křest knížky „Co mě těší na světě“

Mikulášský šachový turnaj – Matěj Matyáš a Michal Zedníček –
foto: R. Štaff

Nové hasičské auto – foto: Z. Krámek

Zpravodaj Šrámkovy Sobotky – vydává MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO SOBOTKA, nám. Míru 3, 507 43 Sobotka
tel.: 493 571 618; e-mail: mks@sobotka.cz, www.sobotka.cz. Odpovědná redaktorka: Pavlína Havlová, redakční rada: Karol Bílek,
Jan Janatka, Zbyněk Krámek, Marie Sekerová, Magdaléna Šrůtová, Radka Vokounová.
Grafická úprava a tisk: MS Polygrafie s. r. o., Horka 35, 294 01 Bakov nad Jizerou, www.mspolygrafie.cz.
Uveřejněné příspěvky nemusí vyjadřovat názory redakční rady Zpravodaje. Za věcnou správnost odpovídají autoři příspěvků.
ISSN 12 12 – 7906; MK ČR E 11563. Uzávěrka dalšího čísla 24. 3. 2017.